

LUTHERSK KIRKETIDENDE

INNHOLD

Kyrkjeleg familievern utgått på dato? /
Bedre ledelse av prestetjenesten / Diaspora
& communio / Fra bispedømmerådene og
Kirkedepartementet

SØNDAGSTEKSTEN

Kristi himmelfartsdag – Hilde Barsnes
6. søndag etter påske – Stephen Reid
Pinseaftn – Jorund Midttun

Er det behov eller plass for
private aktørar å lå KF lenger?

Kyrkjeleg familievern utgått på dato?

Det har skjedd svært mykje gledeleg på familievernfronten dei seinare åra, både når det gjeld utvikling av det terapeutiske tilbodet og ikkje minst når det gjeld forebyggjande arbeid. Familiemeldinga, som passerte statsråd for nøyaktig eitt år sidan, gir dette arbeidet ei solid plattform: «Å styrke det varige samliv og gi

foreldrene mulighet til å være aktive og positive omsorgs- og voksenmodeller, er en fellesskapsutfordring og ikke bare et privat anliggende.» (kap 1 i Stortingsmelding 29 / 2002–2003 «Om familien – forpliktende samliv og foreldreskap»). Frå 1. januar 2004 overtok staten ansvaret for familievernkontora

og dei barneverntenestene som har vore drevne av fylkeskommunane. Statens Barnevern og Familievern (SBF) er det nye forvaltingsorganet, direkte underlagt Barne- og Familiedepartementet. I Kirkens Familievern er ein nøgd med denne omorganiseringa, sidan ein heile tida har sett lysare på sjansane for utvikling av familievernet i staten enn i fylkeskommunen. Det finst om lag 65 familievernkontor i Noreg, og knapt halvparten av dei er tilknytta Kirkens Familievern (KF). Men når familievernet no har fått sin trygge plass i den statlege forvaltninga, kan ein undrast på om det er behov eller plass for private aktørar å lå KF lenger?

Frå somme kyrkjelege hald vert det uttrykt tvil om kor rett det er å halde liv i dei kyrkjelege familievernkontora. Døme finst på at somme kyrkjelege kontor har gått over til å bli offentlege, og i bispedømeråda er haldningane til satsing på familievernet varierende. I offentlege dokument derimot er konklusjonane heilt klare. Det er fint at ein har både offentlege og kyrkjelege kontor, hevdast det. Ifylgje Odelstingsproposisjon nr 9 (2002–2003) er mangfaldet ynskjeleg, og difor skal det private tilbodet «fortsett utgjøre en viktig del av det samlede tjenestetilbudet.»

Kirkens Familievern skal om knappe to veker halde sitt årsmøte, og mange opplever at drøftingane om vegval og strategi vert ekstra viktige i eit år med så store organisatoriske omveltningar. Gjennom si drygt 40-årige historie har KF vore ein sentral aktør i samtalar og arbeid for å betre det faglege tilbodet innan familievernet, og som privat instans har organisasjonen ofte kunna vore meir fleksibel overfor nye utfordringar enn ein meir byråkratisk saksgang i det offentlege gir rom for. Også på andre samfunnsområde ser ein at det er viktig og stimulerande at private og offentlege aktørar arbeider side om side.

Men KF si rolle er viktig også frå ei anna side. Tidlegare leiar ved Samlivssenteret ved Modum Bad, Berger Hareide, har påpeika (m.a. i ein kronikk i Dagbladet 6. mars 2000) kor viktig det er å styrke den førebyggjande utadretta verksemda som familievernkontora

Vi treng ein livskraftig organisasjon som talar klart, både innad i familievernet og ut i samfunnet.

skal drive. Denne bør-oppgåva har lett for å tape når det vert dragkamp om ressursane innad ved kontora, men er kanskje viktigare enn nokon gong. Samliv har med verdiar å gjere, og i ei tid der den ekstreme individualismen og forbrukarmentaliteten slår inn med full tyngde på familiearenaen, trengst aktørar som ikkje let seg lamme av eit misforstått nøytralitetsideal. «Skal vi sette barna i fokus, nytter det ikke å være nøytral lenger. Da må man ofte – helt på tvers av de relativiserte familieoppfatninger – stå fram og være normativ. For det er i dette normative feltet at de forebyggende og utadrettede innsatser må finne seg», hevdar Hareide i nemnde Dagblad-kronikk.

Og då er vi inne på eit viktig punkt i KF si sjølvbesinning. Det er avgjerande å utvikle ei organisasjonsform som gir ei god plattform for vidare samarbeid med andre aktørar, og sikrar den nødvendige gjennomslagskrafta i det offentlege rom. Det er mykje som tyder på at det offentlege ynskjer ein meir samordna KF-organisasjon, ein klar og tydeleg samarbeidspartnar. Dessutan er det viktig også av omsyn til dei ulike kontora at organisasjonen har ein klar struktur og har den naudsynte faglege kompetansen på sentralt hald til å kunne gi dei lokale medarbeidarane god støtte når dei står overfor sine faglege utfordringar. Per i dag er det sentrale leddet i KF for sårbart.

Etter mi oppfatning har vi meir enn nokon gong behov for den samfunnsdiakonale innsatsen som KF representerer. Vi treng ein livskraftig organisasjon som talar klart, både innad i familievernet og ut i samfunnet.

JAN OTTO MYRSETH
janotto@ringnett.no

Bedre ledelse av prestetjenesten

AV FINN WAGLE, BISKOP I NIDAROS OG PRESES, OG
LAILA RIKSAASEN DAHL, BISKOP I TUNSBERG OG SAKSANSVARLIG BISKOP

Den norske kirke er i endring. Endringsprosessene omfatter nødvendigvis også prestetjenesten. Bispemøtet og departementet har siden 1998 ført samtaler om hva som kan gjøres for å bedre organiseringen og ledelsen av prestetjenesten. Også Presteforeningen har deltatt i samtaleprosessen. Utgangspunktet har vært å sikre at vår kirke også i fremtiden får et høyt motivert og kompetent presteskap. Samtalene førte til forsøkene med nyorganisering av prestetjenesten, som ble gjennomført i en treårsperiode frem til utgangen av 2002. To viktige faktorer ble prøvet ut i disse forsøkene: utvidet tjenestedistrikt for prestene og styrking av prostens rolle som leder av prestetjenesten i prostiet. De positive erfaringene som ble høstet gjennom forsøkene, gir etter biskopenes oppfatning et trygt grunnlag for å videreføre disse endringene og gjøre dem til permanente ordninger.

Bispemøtet så det derfor som en naturlig oppfølging av nyorganiserings-forsøkene da Kultur- og kirkedepartementet i 2003 sendte til høring et forslag til ny tjenesteordning for proster (TOP) og et forslag til endringer i tjenesteordning for menighetsprester (TOM). I ny TOM blir prostiet gjort til tjenestedistrikt. Tilsetning skal altså skje i hele prostiet, men menighetspresten skal fortsatt ha ett eller flere sokn som tjenestested (særskilt arbeidsområde). I ny TOP får prosten et tydelig mandat som leder av prestetjenesten på biskopens vegne. Bispemøtet har enstemmig gitt sin tilslutning til disse endringene.

Biskopene ser utvidelsen av tjenestedistriktet og oppgraderingen av prostetjenesten som

nødvendige verktøy for å kunne *lede prestetjenesten på en dynamisk og fremtidsrettet måte*.

- Sentrale momenter i en slik ledelse vil være:
- å se og verdsette den enkelte prest
 - å involvere prestene i en vedvarende dialog om tjenesten
 - å styrke samordningen mellom prestetjenesten og rådenes virksomhet
 - å bedre arbeidsmiljøet
 - å gjennomføre fritidsreglementet
 - å løse konflikter
 - å fordele arbeidsressursene tjenlig
 - å legge til rette for et livsfaseorientert arbeidsliv
 - å stimulere til faglig utvikling, med vekt på livet ved troens kilder
 - å utnytte den enkelte prests spesielle kompetanse

For å oppnå disse målene må prestene være tilsatt i tjenestedistrikt som gir rom for større fleksibilitet enn det prestegjeldet gir.

Det er imidlertid helt avgjørende for biskopene at prestetjenesten fortsatt skal ha sin *forankring i soknet*. At tjenestedistriktet heretter skal være prostiet, må sees i nær sammenheng med tjenesteordningens bestemmelse om at alle menighetsprester skal ha en avgrenset del av prostiet («ett eller flere sokn») som tjenestested. Forankringen i soknet blir videre ivarettatt ved at alle sokn skal ha en sokneprest, som også skal sitte i menighetsrådet for soknet. Mange av dagens kapellanstillinger vil som en følge av dette bli omgjort til soknepreststillinger. Dessuten blir sokneprestens ansvar for å samordne mellom soknets strategiske og planarbeid og prestetjenesten tydeligere

fremhevet i ny TOM. Det er også en forutsetning at prestene skal ha sitt bosted i soknene som i dag.

Å sørge for at prestatjenesten virkelig blir forankret i lokalmenigheten, vil være en del av biskopens ansvar som øverste leder av prestatjenesten. Biskopen vil påse at prestene fordekker arbeidet på en slik måte at menighetsprestene fortsatt får utføre en alt overveiende del av sin tjeneste i «eget» sokn. Det vil også være et overordnet ansvar for biskopen å se til at prestenes tid til å utføre annet menighetsbyggende arbeid enn gudstjenester og kirkelige handlinger ikke blir redusert som en følge av nyorganiseringen. På dette punktet ser vi for oss klare forbedringsmuligheter med ny TOM. På grunn av skjev fordeling av prestenes gjøremål er det i dag mange prester som ikke har en «fri» del av sin arbeidstid til å utføre andre oppgaver enn gudstjenester og kirkelige handlinger. Nyorganiseringen åpner for jevnere fordeling av prestenes «bundne» arbeidsoppgaver, slik at flere prester, og dermed flere menigheter, får nytte godt av prestenes «frie» arbeidstid. Det er derfor vår overbevisning at ny TOM faktisk vil gi prestatjenesten en sterkere forankring i lokalmenigheten enn i dag.

Vår kirkeordning forutsetter at menighetene får uttale seg før det foretas vesentlige endringer i prestatjenesten i soknet (kirkeloven § 11). Derfor vil biskopene legge saken frem for menighetsmøtet før nyorganiseringen gjennomføres lokalt.

Sammen med departementet har biskopene startet arbeidet med å *forberede innføring-*

en av de nye tjenesteordningene. Innføringen må tilpasses forholdene regionalt og lokalt, men det må også tas helhetlige hensyn. Et eget «implementerings-program» blir utarbeidet som en ressurs for bispedømmene. Biskoper og proster skal gjennomgå lederutvikling med særlig henblikk på mulighetene og utfordringene som ligger i de nye tjenesteordningene. Biskopene vil disponere mye av bispemøtene fremover til å drøfte innføringsarbeidet og til lederutvikling.

Innføringen av de nye tjenesteordningene er en reform som også krever *økte økonomiske ressurser til prestatjenesten*. De positive virkningene av tjenesteordningene som er beskrevet ovenfor, forutsetter at prestene får slippe sokneprestansvar og kan bruke en vesentlig større del av sin arbeidstid på rene prosteoppgaver. Videre må prostene få tilstrekkelig kontorhjelp. Og fortsatt må det komme nye prestestillinger. Til tross for veksten i antall stillinger gjennom de siste årene er det langt igjen til en forsvarlig prestedekning i vår kirke. Bispedømmene må også få økte rammer til lønnsmessig kompensasjon for prestene. De bevilgende myndigheter bærer derfor et stort ansvar for at målet om en bedre organisering og ledelse av prestatjenesten kan bli til virkelighet.

De nye tjenesteordningene for menighetsprester og proster er et signal om en kirke i endring. Dypest sett handler det om å styrke kirkens muligheter til å ivareta sitt evige oppdrag i en ny tid.

Diaspora & communio

Et perspektiv på vestlig kirke og kristendom om 20 år.

Del II: Et spontant sted

AV OLE FREDRIK KULLERUD, GARNISONSPREST

Helligstedet

I første del av essayet pekte jeg på den nye «nomadismen». Hvilke konsekvenser får denne for gudstjenesten? En undersøkelse gjort for EU av religiøse trender på kontinentet peker på to trekk som er interessante for utviklingen av gudstjenesten. Det ene er en utvikling mot en pilgrims- og mobil religiøsitet. Santiago de Compostella, suksessen med de katolske verdensungdomsdagene og Taizé er eksempler på dette. For det andre ser undersøkelsen en bevegelse mot mer diasporareligiøsitet. Her er det gjort gjeldende for islam og jødedommen, men kristne utenfor de store kirkene vil sosiologisk befinne seg i samme situasjon.¹

Hvordan skape samhörighet og fellesskap i en slik situasjon? Jeg tror at messens offertorium, kommunion og utsendelse vil få en tydeligere funksjon som gudsfolkets møtested.

I offertoriet ble i oldkirken gaver samlet fra mange steder. Hippolyt (før og etter 200) sier: «la så diakonene bringe offeret (prosfora) til biskopen, og han skal sammen med alle presbyterne legge hendene på det og si takkebønn («eukaristere») slik ...»² Hos Tertullian (ca. 160-etter 220) ser vi at de troende brakte gaver,³ deriblant melk og honning.⁴

På samme måten som det spredte kornet blir til ett brød, forenes de kristne til ett når de eter dette i nattverden (Didaké 9, 4). Kommunionen blir møtestedet i en flyktig og virtuell hverdag. Det kristne fellesskap holdes igjen i fortæringen av mat og drikke i nattverden. Gudstjenesten sentrerer rundt Skaperens gaver som bærer av Jesu legeme og blod.

Mange kirker har dessuten fredshilsen før kommunionen; også den fysiske: håndslag, opprinnelig «hellig kyss».⁵

Den kristne er også i kommunion med dem han aldri har gått til nattverd sammen med. Den kinesiske husmenighetslederen Liu Zhenying (f. 1958) – mer kjent som Broder Yun – forteller hvordan han 7. april 1984 under et besøk av familien i fengselet hvor han satt, avsluttet sin 74 dager lange faste. Fordi han var sulten og tørst, gikk de og kjøpte kjeks og druesaft til ham. Dette velsignet han straks til eukaristi og delte med dem.

«Da jeg så det, brøt jeg en kjeks, velsignet den og gav den til kona mi, til mor, broder Fong og de andre slektningene og medarbeiderne. Fra dypet av mitt sønderbrutte hjerte sa jeg: *Dette er Herrens legeme, brutt i stykker for deres skyld. Spis dette til minne om ham.* Så helte jeg i noe av druejusen: *Denne koppens innhold er Herrens blod som er utgytt for oss.* Alle bøyd hodet og tok høytidelig imot Herrens matid.»⁶

Resten av Kristi legeme trer i mystisk fellesskap med de troende i fangenskap. De kan ikke kommunisere ved sosialt fellesskap men kommuniserer med hverandre via Kristi sakramentale legeme.

«Utsendelsen», messens siste handling hvorfra den har sitt navn («ite, missa est»), kan få et sterkere diakonalt aspekt. Kommunionen blir brakt til dem som ikke kan være til stede. I oldkirken fikk man i visse tilfeller hostien med hjem for å kommunisere inntil neste messe (Acta 2, 46).⁷ Slik er alle kommunjoner som skjer i menigheten selv om de skjer på forskjellige steder, deler av én kommunion.

Tilstedeværelse er i vår kultur allerede mindre viktig. Man kan få en utskrift eller et videopptak senere. Eller det ligger på internett. Hendelsen blir ikke så enestående i sin situasjon. Stedet er ikke viktig.⁸ Bønnen sprenger også tid og sted. Men gudstjenesten er mer enn bønn. Den er sammenkomst (synaxis) eller «samling» (1. Kor. 14, 26; Hebr. 10, 25) og vil være i kamp mot flyktigheten. «Hvor forferdelig er ikke dette sted!» (Gen. 28, 17)

Selv om den lokale forankring løses på også for kirken, opphører ikke stedets betydning. Før tempelet i Jerusalem ble bygget, var gudsnærværet knyttet til et flyttbart sted, paktkisten (2. Sam. 7, 6ff). Middelalderen kjente en omflakkende religiøsitet, pilegrimsinstitusjonen som innebar frivillig å streife omkring i det ukjente.⁹ I høymiddelalderen, først og fremst i Storbritannia og i Irland gjorde man pilegrimsreiser uten noe bestemt mål, noen ganger med et misjonerende sikte. De kunne også fungere som botsstraffer.¹⁰ Men pilegrimen søkte også stedet. Etter hvert ble dette viktig. Jerusalem, Roma, Santiago og Nidaros var viktige pilegrims mål.

Hemmelighold

Trykkekunsten var medierevolusjonen som i den tidlige nytiden kunne gi evangelieutbredelsen et puff. Den nye medierevolusjonen, informasjonsteknologien, gjør hemmelighet vanskelig. Katolske teologer har anfektet TV-gudstjenester ut fra tanken om at gudstjenesten er deltagelse i et mysterium; å sitte på avstand og se den på fjernsyn står i motsetning til dens vesen. Man har talt om en ny «arkandisiplin».

Arkandisiplinen var et trekk ved kirke- og gudstjenestelivet i oldkirken (særlig 4. århundre).¹¹ Det var ingen regler for dette. Det dreide seg om en spontan utvikling, først og fremst knyttet til utviklingen av *katekumenatet* (institusjonalisering og ritualisering). Motivet var pedagogisk. *Basilius av Caesarea* (329/30–79) sier at det opphøyde ved hemmelighetene blir tatt bedre vare på når de skjules. Det som er kjent av alle blir lett misbrukt og spottet, mens det som er avsondret og sjeldent mer respektert og ettertraktet.¹² Overleveringen av den kristne litteratur og kanon gjorde også hemmelighold nødvendig. Tekstene måtte ikke bli influert av falske lese-måter.

Deler av gudstjenesten ble også søkt hemmeligholdt. Jo nærmere Kristi nærvær i eukaristien, jo mer unntatt offentlighet. I den guddommelige liturgi finnes et minne om dette. Menigheten ber i forbindelse med kommunionen: «*Motta meg i dag som deltager i din mystiske nattverd. Jeg vil ikke forråde dine mysterier til dine fiender. Heller ikke vil jeg gi deg et kys som Judas. Men som tyven bekjenner jeg for deg. Herre, kom meg i hu i ditt rike.*»¹³

Vi har også senere eksempler på hemmelighold og vern av den sakrale sfære. Nattverdbønnen ble bedt med lav stemme fra karolingertiden.¹⁴ Fra høymiddelalderen mottok lekfolk nattverden under én skikkelse.¹⁵

I nyere teologi har tanken om arkandisiplin hatt en viss renessanse. Jesuitten Karl Rahner (1904–84) har talt om nødvendigheten av en ny mystagogikk. Hos ham står dette i en sammenheng hvor selve kristentroen er hemmelig. Han taler «Geheimnis» som Guds navn. Det gjelder da å finne frem til den skjulte gudserfaring i enhver menneskelig eksistens. Rahner var opptatt av «skjulte kristne» som også kunne også finnes blant mennesker i andre religioner, ja blant ateister.¹⁶

Går vi mot en ny arkandisiplin? Det finnes tegn som etter min mening kan tyde på det. Mens det frem til nylig har vært relativt klart hva kristentro innebærer, er bildet idag mer tvetydigg. Kristendommen er i vide kretser redefinert. Man kan ikke forutsette at begreper og oppfordringer går hjem hos dem som hører forkynnelse. Snarere vil en ukontekstuell preken – den være så ortodoks den bare vil – kunne anrette misforståelser. Kirken vil måtte tale ved å avgrense seg i forhold til den mangfoldighet av religiøsitet vi ser konturene av.¹⁷

Økt sekularisering er ikke det eneste utviklingstrekket man i dag kan observere.¹⁸ Det er i Europa en viss økning i troen på liv etter døden, særlig hos helt unge.¹⁹ Noen sosiologer taler om «postmaterialismen», en renessanse for verdier.²⁰ Dette skal være særlig påtagelig i Danmark, et av Europas mest sekulariserte land.²¹ I Danmark, Portugal og Italia viser religiøse verdier fremgang.²² Det er altså ikke bare snakk om en sekularisering men om en endring av kristentroen. Det skjer ifølge Yves Lambert en redefinisjon av kristendommen i innenverdslige termer uten tanke på dom eller noe hinsidig, evt. med det hinsidige som «rosinen i pølsa» («la cerise sur le gateau»), et ekstratilbud.²³ Tanken om synd er løse-

vet fra tanken om paradiset og særlig fortapelse. Den kristne lære om frelsen var ikke omfattet av mer enn en tredjedel av de spurte. «Dette er uten tvil den mest radikale endring man kan observere.»²⁴ Det dreier seg mer og mer om en «à la carte-religiøsitet». Lambert konkluderer i tre punkter: I.) Nedgangen i religiøs tilhørighet fortsetter. II.) Samtidig er en overbevisnings-religiøsitet på vei opp i tre land. III.) Dessuten utvikler det seg en religion utenfor den etablerte overlevering («hors piste»), særlig blant de unge i de mest sekulariserte land, Frankrike, Belgia og Nederland. En årsak til en viss religiøs renessanse kan være at kristendommens viktigste konkurrent, kommunismen har forsvunnet – foruten en materiell metthet. «Det nye består i situasjonens radikale åpenhet.»²⁵

Det blir mye støy når man skal forkynde evangeliet.²⁶ Forkynnelsen av hva evangeliet ikke er, vil da bli viktig. Katekumenen satt under arkandisiplin skal lære alt på nytt.

Dietrich Bonhoeffer (1906–45) så arkandisiplinen som svar på en kultur hvor Gud er fraværende. Vi finner tanken flere steder i hans skrifter.²⁷ Han går ut fra den jødiske praksis å ikke uttale Guds navn.²⁸ Det er den gammeltestamentlige respekt for Guds navn som gir tyngde til Jesu navn.²⁹ Nåden må ikke bli «billig» men vernes som en «helligdom».³⁰ Misbruk av Guds navn er nettopp å kaste det til hundene, å uttale Guds navn uten å være seg hans nærvær bevisst.³¹ Bonhoeffer levde i et teologisk miljø hvor innflytelsen fra Karl Barth var påtagelig. Men en bombastisk åpenbaring «senkrecht von oben» hemmeligholdt ikke nok ifølge Bonhoeffer:

«das heißt es muß eine Arkandisziplin wiederhergestellt werden, durch die die Geheimnisse des christlichen Glaubens vor Profanierung behütet werden. Der Offenbarungspositivismus macht es sich zu leicht, indem er letztlich ein Gesetz des Glaubens aufrichtet, und indem er das, was eine Gabe für uns ist – durch die Fleischwerdung Christi! – zerreißt.»³²

Bonhoeffer er kjent for tanken om at Kristus skal bli de religionsløses Herre. Denne knytter han til arkandisiplinen. Gud må få herredømme i dagliglivet og det guddommelige ikke snakkes for mye om. Det hellige i seg selv ligger der, men bør skjules.³³

Kirketukten

Det vil være en hovedsak å verne det kristne fellesskapets integritet. Dette er et sentralt nytestamentlig motiv. I sendebrevene i Apokalypsen er det flere steder den manglende negative avgrensningen som er problemet. Jesus har imot menigheten i Pergamon at den *har hos seg* vranglærere, og den blir bedt om å gjøre bot (Apoc. 2, 14–16). Mot menigheten i Tyatira har han at de «*lar kvinnen Jesabel holde på*» (Apoc. 2, 20). I GT gjaldt det å kvitte seg med bann i leiren (Josva 6, 17f; 7). Paulus skriver: «Vi pålegger dere, brødre, i Herren Jesu Kristi navn å trekke dere tilbake fra enhver bror som fører et uordentlig liv og ikke retter seg etter den overlevering som dere mottok fra oss» (2. Tess. 3, 6). Bonhoeffer taler om at avvising av vranglære inkluderer avvising av vranglæreren. Denne skal som person utskilles fra menigheten.³⁴ Derfor hører den negative avgrensning med i Kirkens lære og forkynnelse. I den femte av de ti tesene for en frikirke i det tredje rike (1934) sies det at kirken kun eksisterer i teorien så lenge den *gir vranglæren rom*.³⁵

Nerven i apostlenes kirkelige disiplin er slik jeg ser det, at den åndelige realitet (liv i Gud) skal ta konkret, kirkelig form. Kirkelivet skal ikke være en overglattung av motstridende «ånder». Det dreier seg riktignok ikke om å danne en «ren menighet». Hveten og ugresset skal vokse side om side inntil dommedag (Matt. 13, 24–30. 36–43). Muligheten for omvendelse og frafall er fremdeles til stede. Men livet i Kirken er avbilde av det evige liv, og ikke noe som manifesterer seg i strid med dette skal tolereres. Bonhoeffer skriver: «Wer zum Abendmahl gehen will und sagt: ich bereue meine Sünden, lebt aber mit jemand anders in unversöhnlichem Streit und hat sich nicht versöhnt, dessen Reue ist einfach nicht wahr, und der darf das Abendmahl nicht bekommen.»³⁶

Ifølge Jesus er forsoning en forutsetning for gudsyrkelsen (Matt. 5, 23ff). Katekumenene måtte i gammel tid gå ut for nattverden tok til. På overgangen fra katekumenmessen til de troendes messe roper i den ortodokse kirke diakonen: «alle katekumener, gå ut!» Didaké (9, 5) forbeholdt «det hellige (nattverden) de hellige».³⁷ Hippolyt sier: «Enhver skal passe

på at ingen vantro får spise av eukaristien, heller ikke en mus eller noe annet dyr, likedan at intet faller ned og går til spille. Kristi legeme skal etes av de kristtroende og ikke foraktes.»³⁸

Noter

- 1 «Vers l'Église de 2025», *La Croix* 15. juli 2002.
- 2 *Den apostoliske tradisjon* 4, 2. Tilskrives Hippolyt av Rom av de fleste historikere; blitt til henimot 200–220.
- 3 *De exhortatione castitatis* 11. Se også Josef Jungmann, *Missarum sollemnia. Eine genetische Erklärung der römischen Messe* b. 2, 4. utg. Wien 1958 (1. utg. 1948) 3ff.
- 4 *Adversus Marcionem* 1, 14, 3; *Trad. ap.* 21 (dåpsnattverd). Den jødiske takkebønn eller «velsignelse» (berakah) over velsignelsens beger takket også for inngangen til Kanaan, landet som fløt av melk og honning (f. eks. Exod. 3, 8 og Deut. 26,9). Se Gregory Dix, *The Shape of Liturgy*, Glasgow 1943: 80 og 136. Dette er nok en rest av at eukaristien opprinnelig var feiret innenfor rammen av et reelt måltid (agape, jfr. 1. Kor. 11, 21f. 33f), en forbindelse som er blitt løst på 100-tallet. Se Jungmann b. 1, Wien 1958: 19.
- 5 *Rom.* 16, 16; 1. Kor. 16, 20; 2. Kor. 13, 12 og 1. Tess. 5, 26. Fredshilsen – i moderne tid ved håndslag – kom inn igjen i allmenn bruk i den katolske kirke fra rundt 1970, se Angelus A. Häußling, «Osculum pacis – ein Zeichen im Gottesdienst heute. Relecture eines Aufsatzes von Bruno Bürki», Martin Klöckener und Arnaud Join-Lambert (utg.), *Liturgia et unitas. In honorem Bruno Bürki*, Freiburg (Schweiz) 1997: 169–177.
- 6 Br. Yun sammen med Paul Hattaway, *Den himmelske mann. Hans egen historie*, 2. oppl. Ottestad 2003: 133.
- 7 Det finnes vitnesbyrd om kommunion i privat-hus – angivelig på grunn av forfølgelse – langt ned i tid; belegg hos Tertullian, Cyprian (d. 258), Basilius, Gregor av Nazianz (ca. 300–390). På frankisk område er det belegg for dette helt ned i karolingertiden. I 4. årh. ble dette forbudt i Østen av en synode i Laodikea. Se Jungmann b. 1: 269–282.
- 8 «Stedet i seg selv kan ha mistet sin betydning for den flybårne eliten, som nå kan tillate seg å betrakte alle steder med kjølig distanse, i et perspektiv som en gang ble regnet som fuglenes enerett,» skriver Zygmunt Bauman. «Forsvaret av stedet,» som det nødvendige vilkåret for all sikkerhet, må være en sak for nærmiljøet, en 'felles sak',» *Savnet fellesskap*, 2. oppl. Oslo 2001: 157.
- 9 Ordet kommer av det latinske 'peregrinus': fremmed.
- 10 Pierre-André Sigal, «Pèlerin, pèlerinage», *DEMA* b. 2, Paris 1997: 1185ff.
- 11 Jeg bygger i det følgende på Wolfgang Wischmeyer, «Arkandiziplin», *RGG* b. 1, 4. oppl. Tübingen 1998: 743–746; Christoph Jacob, «Arkandiziplin», *LThK* b. 1, 3. oppl. Freiburg i. B. 1993: 990f og Douglas Powell, «Arkandiziplin», *TRE* b. 4, 1. oppl. Berlin 1979: 1–8.
- 12 *Om Den hellige ånd* 27, 66.
- 13 <http://www.ocf.org/OrthodoxPage/liturgy/liturgy.html> [lesedato: 24. jan. 2004]
- 14 Pierre-Marie Gy, «Canon de la messe», *DEMA* b. 1, Paris 1997: 253.
- 15 Lekmannskalken gikk av bruk senest på 1200-tallet. Se Manfred Gerwing, «Kelchkommunion», *Lexikon des Mittelalters* 5, München 1991: 1096f.
- 16 Andreas Wollbold, «Mystagogie», *LThK* b. 7, 3. utg. Freiburg i. B. 1998: sp. 570f.
- 17 Dette korresponderer med nyere vitenskapsteori. Karl Popper (1902–94) fremhevet tanken om at vitenskapelig arbeid må øke graden av falsifiserbarhet. Jo flere aspekter ved et forhold man kan falsifisere, jo sikrere kunnskap kan man oppnå. Hans posisjon var klart utarbeidet allerede i hans første betydelige verk, *Logik der Forschung* fra 1934. Se 8. forbedr. oppl. Tübingen 1984: 47–59 o. fl. st. Dette verket kom ut i utvidet engelsk utgave i 1959 under tittelen *The logic of scientific discovery*. Se *The Cambridge Dictionary of Philosophy*, Cambridge 1995: 53 (David W. Mill).
- 18 Jeg bruker artikler fra *Futuribles* 277 (juli–aug. 2002) basert på undersøkelser av europeernes verdier (i 1981, 1990 og 1999). Norge er ikke med i de resultater jeg har sett offentliggjort annet et enn par spredte merknader.
- 19 *Ibid.* 131.
- 20 Nicolas Herpin, *Postmatérialisme et structure des opinions sur la famille*, *ibid.* 41–61. Den amerikanske sosiologen Ronald Inghelhart hevder teorien at verdiene et menneske har korresponderer med verdier som ble lite eller ikke tilfredsstilt i barndom og ungdom. De som ble sosialisert på 1930- og 40-tallet tenderer derfor mot materialisme. Barna til dem som ble født under baby boom'en søker derimot åndelige verdier fordi de fikk tilfredsstilt materielle behov tidlig i livet. Se Pierre Bréchon, Olivier Galland, Jean-Francois Thernia. *Au nom d'Arval, La dynamique des valeurs en Europe. Dimensions spatiale et temporelle*, *ibid.* 177–186. Begrepet 'postmaterialisme' er omstridt blant sosiologene.
- 21 *Ibid.* 49.
- 22 *Ibid.* 136.
- 23 «La nouveauté réside dans le caractère radicale.

- ment ouvert de la situation», «Religion: l'Europe à un tourmant», id. 129–159.
- 24 Ibid. 143.
- 25 Ibid. 159.
- 26 At hovedstrømmen av forkynnelsen vil være uortodoks, vil på kort sikt trolig være et vestlig fenomen. Den særlige kristendommen som etter hvert vil være kristenhetens tyngdepunkt, er mer konservativ, Philip Jenkins, «The next christianity» i *The Atlantic Monthly* okt. 2002: 53–68.
- 27 Bonhoeffer behandler den også et sted historisk, *Illegale Theologenausbildung, Vorlesung über Katechetik* (Finkenwalde, Mitschrift 1935/36), *Dietrich Bonhoeffer Werke*, München 1986–1999 (DBW 14: 549–551).

- 28 *Brev til Eberhard Bethge* (EB) 21. nov. 1943, DBW 8: 197.
- 29 Ibid. 5. des. 1943, DBW 8: 226.
- 30 *Nachfolge* (1937), DBW 4: 29–31.
- 31 *Ausarbeitung über die erste Tafel der zehn Worte Gottes* (Tegel juni/juli 1944), DBW 16: 668.
- 32 *Brev 5. mai 1944*, DBW 8: 415f.
- 33 *Brev til EB 30. april 1944*, DBW 8: 404f.
- 34 *Illeg. Theologenausbild. Zweiter Kurs. Sichtbare Kirche im NT* (1935–36), DBW 14: 451.
- 35 *Bonhoeffer Gesammelte Schriften 2*, München 1959: 167.
- 36 *Vorlesung über Katechetik*, DBW 14: 551.
- 37 *Jfr. Matt. 7, 6.*
- 38 *Ap. trad. 37.*

SØNDAGSTEKSTEN

Hilde Barsnes, Stephen Reid og Jerund Midttun

Kristi himmelfartsdag

20. mai 2004.

Prekentekest Apg. 1:1–11

Salme 110:1–4; Efeserne 1:17–23

Himmelsprettene!

Denne dagen blir av mange referert til som himmelsprettene! Jeg må innrømme at jeg mange ganger har sett for meg Jesus på trampoline i en svær kappe som flager i alle retninger der han hopper opp og ned på trampolinen, får større og større fart inntil han spretter opp i himmelen!

De stod og så mot himmelen!

For andre gang forlater han dem i løpet av kort tid, og de står og ser etter ham. Første gang trodde de at han var død, denne gangen skjer det på underfullt vis at han blir løftet opp inntil en sky skjuler han så de ikke kan se han lenger. De står og ser mot himmelen, kanskje

med et håp om at de skulle få se ham igjen, kanskje fordi de ikke visste helt hva de skulle gjøre, kanskje fulle av undring, takknemlighet, forvirring og usikkerhet. Nok en gang med spørsmålet: Hva nå?

Nok en gang hadde Jesus forsikret og forklart dem om hva som skulle skje og hvordan de skulle forholde seg. Likevel står de og ser mot himmelen, til to menn i hvite klær stiller dem akkurat dette spørsmålet: Hvorfor står dere her og ser? Han skal komme igjen på samme måte som han forlot dere. Våre øyne skal være løftet mot himmelen, vi skal se etter ham, men vi skal også vende øynene våre mot hverandre og mot jorden. For Guds kraft og Guds rike er midt i blant oss, det var det han viste oss.

Løftet om den

Hellige Ånd og Kristi Himmelfart.

Hele kapittel 1 fungerer som en introduksjon til Apostelgjerningene der den slår fast

sammenhengen mellom Jesu tid og kirkens tid, som er basisen i den todelte Lukas-Acta. Vi ser det i de to første versene som viser tilbake på den første boken, og så går direkte videre inn i en ny fortelling i vers 3. Dette gir oss et inntrykk av at den ene boken direkte flytter videre i den neste, og at nettopp dette er meningen. Vi kan dele kapittelet opp i to deler vers 1-14 og 15-26 og ser at disse to bolkene representerer to nødvendige skritt som innlemmer kirkens tid inn i det større bilde som er frelseshistorien. 1. Apostlene eller vitnene sin forberedelse og oppdrag når Jesus drar. 2. Dannelsen av et formelt hellig fellesskap samlet rundt den gjenopprettede sirkel av 12 vitner til Jesu oppstandelse.

Vers 1: Her viser evangelisten tilbake til Luk. 1:3 og drar linjene mellom de to bøkene. Jesu ord og gjerninger er det som er grunnlaget for og poenget med misjonsprosjektet som Acta forteller om.

Vers 2. ...til de apostler han hadde utvalgt. Verbet *exelaxato* er et ekko fra Luk. 6:13 når de 12 blir utvalgt og kalt apostler, allikevel viser det også helt klart tilbake på Luk. 24:44-49 der en større sirkel, «de 11 og de som var med dem» Luk 24:33 mottok den oppståtte Jesu siste formaninger. Her ser vi den interessante endring i vektlegging som Lukas har, til også å inkludere en større gruppe av oppstandelsesvitner. De tolv blir utskilt som gruppen av nøkkelvitner.

Vers 3. «gav dem mange klare bevis for at han levde» Når vi ser på ordet bevis, må vi ikke kun vektlegge det fysiske. Men i de to historiene i Lukas der han viser seg for disiplene gjennom å gå med dem, eller stå midt i blant dem og snakke til dem, blir de berolighet i deres forvirring, gjennom det han sier, før det fysiske bevis på at han lever blir åpenbart for dem, ved at de kjenner han igjen. Han fortalte og de trodde.

Vers 4. «dere skal ikke forlate Jerusalem» Jerusalem er det konkrete stedlige symbol på kontinuiteten mellom Jesus tid og kirkens tid, akkurat som de tolv og de rundt dem er personifiseringen av dette. Ved å utelate disiplenes flukt (Mark. 14:50-52) og dermed at han viste seg for dem i Galilea, har Lukas gjort Jerusalem til stedet for hele påske til pinse historien, og de tolv blir der selv om forfølgelser sprer resten av fellesskapet. Den sentrale plassering

som Jerusalem har hos Lukas, viser tydelig kontinuiteten mellom Israel og kirken, med referanse til byens historiske rolle som stedet der Jesus ble drept. Det gjør det også til den første arena for å forkynne evangeliet til angrende syndere, men gir også startskuddet til den kristne misjon som er drevet fram og universalisert på tross av store forfølgelser.

«...det som Faderen har lovet» viser tilbake til Luk. 24:49 og det som blir proklamert i App. 2:33: «Han ble opphøyd til Guds høyre hånd og mottok av Faderen Den Hellige Ånd som var lovet oss, og utøste den.»

Vers 5. drar sammenhengen mellom Johannesdåpen og at Den Hellige Ånd skal bli utøst på pinsedagen. Viser på den måte til profetiernes oppfyllelse.

Vers 6-8. Hva vil skje nå? Hva vil skje i den nye tiden som de nå står foran? Vi får programklæringen for dette skriftet og den kristne misjon. «...dere skal være mine vitner i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og like til jordens ender.» Det er interessant å legge merke til at spørsmålet om gjenreisningen blir avleid og gitt et nytt fokus. Både gjennom å gjenta at det ikke er deres sak å kjenne den tiden når dette skal skje. Men at de skal fokusere på å være vitner og at Herren vil utruste dem til denne oppgaven.

Vers 9-11 Himmelfarten.

Vi finner spor fra tidligere kristne tradisjoner i Lukas sin fortelling om Jesu himmelfart, som i 2. Kongebok 2:9-13. Det tredje evangeliet har også Elia-paralleller. Av dette kan vi se noe av Lukas sin forståelse av det kristne fellesskapet som feiret Jesu jordlige virke som et klimaks i Israel sin fargerike karismatiske profettradisjon.

I disse versene er det 5 referanser til det vitnene så og at de så. Historisiteten ved og synligheten ved Jesu himmelfart blir debattert, side om side med fortellingen fra de apostoliske vitnene. Det er grunn til å tro at historien er gjengitt slik vitnene forstod den og tolket den, uten av den grunn å ta vekk historisiteten i det som hendte.

Vers 11. «...skal komme igjen på samme måte» Poenget med sammenligningen mellom hans himmelfart og hans gjenkomst synes å være skyen, Luk. 21:27, Mark 13:26, Dan

7:13–14. Her dras også linjene mellom himmelfarten og gjenkomsten, og konstituerer den tiden som nå begynner og som vi fikk programklæringen til i vers 8. Dette er en tid der Jesus ikke er tilstede, men hans tilstedeværelse er gjennom den Hellige Ånd i hans vitner.

Preken med himmelsprett!

Det er mange tema å gripe fatt i i denne teksten, så her er det bare å plukke ut fra hvilke fokus menigheten kunne trenge nå, og hva en selv som forkynner blir grepet av.

En innfallsvinkel til prekenen denne dagen, kan jo nettopp være i undringen over det utrolige ved Jesu himmelfart. Undring over Guds storhet og alt vi ikke kan forstå, men likevel tror på, og nettopp gi prekenen en smule undringens himmelsprett. Forslag til en prenskisse kan være:

1. Underet ved hans himmelfart. Han drar til Faderen.
2. De stod å så mot himmelen, og englene spurte dem hvorfor?
Utfordringen med å leve himmelvent, men med beina plantet på jorden.
3. Bringe himmelen ned på jorden til de mennesker vi omgir oss med.

En annen måte er å vie hele preken til å snakke om den Hellige Ånd og lage en mer temaaktig preken med utgangspunkt i teksten og det Jesus sier om hans nærvær, og at han skal utruste sine vitner. Hvordan tror vi at han utrustrer sine vitner, oss i dag? Hva er våre nådegaver og hvordan finner vi ut hva de er? På hvilken måte kan vi tro og stole på at Gud utrustrer oss til tjeneste – talent/gaver vi er skapt med, og hjelp i en konkret oppgave vi står i? Den Hellige Ånds utrustning er både noe og hvile i og noe som gir oss et spark bak!

Vi kan også velge å legge oss helt tett opptil teksten. Veien fra Jesu løfte til apostlene og de som var rundt dem, det han fortalte dem om hva som skulle skje – til hans himmelfart. Jeg ville allikevel valgt å begynne i det som er slutt delen i vår tekst. Da dette er et dramaturgisk høydepunkt, et sted vi kan leve oss inn i fortellingen, og dermed en god start.

1. De stod og så opp mot himmelen!
Hva tenkte de på? Hvorfor ble de stående og se?
2. To engler, eller to menn, som det står i teksten, kommer til syne og spør dem:

«Hvorfor står dere og ser opp mot himmelen?» Hva ligger det i dette spørsmålet? Er det et spørsmål som også stilles til oss. Ligger det kanskje en anelse oppgitthet i det, som de sier: Har dere ennå ikke skjønt noen ting. Han har jo sagt til dere alt som skal skje. Allikevel står dere bare og ser opp mot himmelen. Hva er det med dere? Eller er det helt naturlig å se etter noen man er glad i som om man ikke kan rive seg løs?

3. Løftene!

Hva sa Jesus til disiplene og hva sier han til oss? Himmell og jord møtes i Jesus og ved Den Hellige Ånd møtes de nå i hans vitner her på jorden. De kalles til tjeneste i den nye tid som er kirkens tid, med budskapet om tilgivelse for synder for alle mennesker, også dem som tok livet av Jesus. (jamfør den siste tids debatt om anitsemittisme)

4. Gjelder løftene oss også? På hvilke måte utfordrer det oss? Hva gjør det med med troen vår, tør vi å tro på løftene? Har Gud utrustet oss? Tar vi imot og tar vi i bruk de gaver han har gitt oss?
5. Se mot himmelen – hent kraften, og se mot vår jord mot menneskene!

Gudstjenesten

Noen forslag til salmer: NoS 198 til åpning. Salmer 97, 103 etter preken

Salmer 97 nr 88, Jeg vil gi deg å Herre min lovsang

Salmer 97 nr 28. Kom, du Hellig Ånd

NoS 430, 307. Av bønnetemaer på Kristi Himmelfarts dag, foreslår jeg at vi fokuserer på å be for vår kirke, at Gud må utruste oss som kirke og som enkeltmennesker i hans tjeneste. Be om hjelp til alltid å hente vår kraft fra han, vende våre øyne mot himmelen, samtidig som vi har våre føtter plantet på jorden. Det er også naturlig å be for den verdensvide kirke og konkrete misjonsprosjekt.

HILDE BARSNES
barne og undomsprest
i Bergen KFUM-KFUK

6. søndag etter påske

23. mai 2004.

Prekentekst: Joh 17,9–17

Teksten

Joh 17 omtales ofte som Jesu yppersteprestelige bønn og er blant de sterkeste tekster vi har som beskriver Jesu oppdrag og med hvilket totalomfattende engasjement han har omsorg for sine etterfølgere. I denne bønningen beveger vi oss mot hjertet av treenighetslæren, derfor virker det desto sterkere at Jesu omsorg for hans etterfølgere er i så klar fokus.

Johannes beskriver denne bønningen til å ha skjedd mellom Jesu siste måltid med disiplene og da han ble arrestert i Getsemane, mao natt til langfredag. Johannes antyder ikke noe skifte i scene. Jesu undervisning, samtalen med disiplene og hans bønn og forbønn (kap. 13–17) fremstilles sammenhengende. Det siste Jesus gjorde før han ble arrestert var å be for sine disipler, og også for dem som ved deres ord kommer til tro på Jesus.

Derved tar vi på denne siste søndag i påsketiden et tilbakeblikk på en hendelse fra rett før påsken. Og hvilken hendelse!

En begivenhet!

Det finnes så mange ulike typer historier. Vi har noen historier der handlingen nesten entydig er i det ytre. Det er action og den ytre, synlige handlingen bærer hele hendelsesforløpet. James Bond-filmer faller vel under en slik kategori. Det gjør også en del av beretningene om Jesus da han gjorde spektakulære handlinger for og iblant folk. Så finnes det en annen type historier der det nesten ikke skjer noe i det ytre. Det er nesten ikke fysisk handling – ikke synlig. Men i stedet kan det da være en indre intensitet. Retreatbevegelsen har grepet noe her: det er om ikke umulig, så i hvert fall svært vanskelig å gjøre et godt «indre» arbeid i sitt liv, dersom det er full fart og action i det «ytre». Teksten vår i dag handler om en stor begivenhet, men ikke i det ytre. Det skjer på det indre plan, eller kanskje retttere: på det åndelige plan. Denne søndagen gir oss muligheten til å få et nært innblikk i denne begivenheten som Jesus var hovedaktør i og som ved hans bønn også inkluderer våre liv.

Selve teksten er en svært vakker tekst med dypt meningsinnhold. (godt egnet til stille meditatív ettertenksomhet), men til tross for dette kan den i gudstjenesten fort oppleves snublende og litt «knotete». Derfor anbefales det at Jesu bønn i prekenen struktureres til hjelp for tilhørerne. Jeg har satt opp et forslag på hvordan dette kan gjøres under, som en et mulig utgangspunkt for prekenoppbygningen.

Jesu bønn

Jesus ber for sine etterfølgere. Han vet han skal forlate dem. Den første «treningstiden» for dem var over. Utallige timer, dager og netter sammen i tjeneste, bønn og fellesskap skal få en skarp slutt, men likevel vil Jesus at de skal «eie hans glede i fullt mål» (v13).

En kan jo spørre seg: er det så stor begivenhet at Jesus ber for sine etterfølgere? Ja! For i denne bønningen legges noen fundamentale grunnstener på plass for den universelle kristenhet i all tid etterpå.

Jesus ber om at vi må bli bevart i Gud
Jesus ber om at vi må være ett – slik Jesus var ett med sin Far.

Jesus vil vi skal eie Hans glede i fullt mål.
Jesus ber om at vi skal bli bevart fra det onde
Jesus ber om at vi blir Helliget i sannheten
– i Guds ord.

Jesus ber om at vi må bli bevart i Gud

Ordet i grunnteksten for å bevare (threw / tæreå) har et rikt meningsinnhold: vokte, ta vare på, bevare, beskytte, holde intakt, holde unna skade, holde fast på, i forhold til bud: holde, overholde, følge. Hva ber Jesus om når han ber denne bønningen? At vi må bli bevart som troende. Ja. At vi må være mottagere av Guds omsorg gjennom livets turbulente svinger. Ja. Men ordet brukes også når Jesus sier til disiplene at de skal «lære dem å holde» alt han har befalt dem. (Matt 28.20 – så også Joh 15.10) Dette kan hjelpe oss å innholdsbestemme hvordan Gud bevarer oss. Er det mulig å tenke en kombinasjon av de ulike meningsbetydningene av ordet slik at Gud bevarer sine barn ved at han virker i dem og gjennom dem for at de skal bevare Jesu ord og holde hans bud? En slik «sammenblanding» gjør Jesus i Joh 15.4 – «Bli i meg, så blir jeg i dere.»

Mange foreldre har bedt en liknende bønn for sine barn og barnebarn. Det kan være en sjelsørgerisk utfordring å preke ut fra denne bønningen. Virkeligheten som teksten berører er vår og noen ganger sår.

Jesus ber om at vi må være ett – slik Jesus var ett med sin Far

Denne bønningen ligger som en hjørnestein i all økumenisk arbeid. Når kirker ligger i strid med seg selv og andre kirker – vitner det for verden om noe helt annet enn «så de kan være ett, likesom vi er ett». At splittelsen går helt inn til nattverdsbordet – at ikke engang verdens sentrale konfesjoner kan samles der, er et klart uttrykk for at Jesu bønn fremdeles har et stort virkeliggjørings-potensiale. Når mennesker på gata sin første tanke når de hører ordet «kirke» og «kristne» er 'kranglefanter' – så har noe gått veldig galt. Vi ser også at der de lokalt klarer å bygge bro over de nødvendige grøfter, så utløser det mye godt. Jesus knytter da også det å være «ett» til det fundamentale anliggende «for at verden skal tro at du har sendt meg». (17.21)

Et viktig spørsmål trenger seg frem: På hvilken måte var Jesus «ett med» sin Far? Og hva sier det i så fall om hvordan vi bør tilstrebe å være «ett»? Et fundamentalt perspektiv på enheten i treenigheten er den gjensidige kjærligheten – et perspektiv som også holdes sentralt frem i dagens episteltekst i Ef.4 som er blant de sterke tekstene om enhet i NT: Kristus er navet i enhetens hjul. Når kirken er «tro mot sannheten i kjærlighet og i ett og alt vokse opp til ham som er hodet, Kristus.» (Ef 4.15) har den et felles fokus, en felles grunnvoll til tross for ulikhet.

Læren om den mystiske åndelige enhet i «Jesu sanne kirke» i verden – som ikke er identisk med noen kirkelig organisasjon, konfesjonelle eller menighetsgrenser – har et klart poeng – men brukes etter mitt skjønn ukritisk og som «smertestillende» slik at de virkelige brudd og sår i Kirken – Jesu legeme i verden – fortsetter å skille oss fra hverandre. En analogi til dette er et kjølig og usunt ekteskap der den ene parten hevder at alt står bra til fordi «vi er jo ett siden vi er gift»

Jesus vil vi skal eie Hans glede i fullt mål

Jesus sier i v. 13 noe om hvorfor vi i dette tekstavsnittet opplever noe så sjeldent som et intimt innblikk i treenighetens indre samtale – «for at de kan eie min glede i fullt mål». Uttrykket ligger svært nær det Jesus også sa i 15.11. Ikke uventet også ut fra det sentrale i forrige bønnetema, knyttes her gleden til kjærlighet. «Dere skal elske hverandre slik jeg har elsket dere». (15.12) Her er det relevant å trekke inn gudstjenestens utgangspunkt. «Gå i fred. Tjen Herren med glede». Den fullkomne glede handler om å bli bevart i Guds navn, få være del av et fellesskap som i all sin ulikhet vender seg mot den ene, sanne Kristus og om å tjene Gud og sin neste ut fra det Gud har lagt en på hjertet av brann og ut fra det Gud har utrustet den enkelte med av evner og nådegaver. Vi er på sporet av «La bella vita» – det gode liv, med et langt mer livsbejaende innhold enn den nytelsessyke varianten som ikke sjelden holdes frem i en forbrukerorientert kultur.

Jesus ber om at vi skal bli bevart fra det onde

Jesus konstaterer at hans etterfølgere ikke er av denne verden (slik han selv ikke er det) og noe av det samme anliggende som i bønningen om å bli bevart i Guds navn kommer frem her. Et liv som en Jesu etterfølger i verden er ikke som en risikofri kveldstur i Edens hage. (som jo ikke akkurat var risikofri) Her er det ikke vanskelig å la tankene gå til alle de som blir forfulgt for Jesu navns skyld. (v14 – verden har lagt dem for hat). I en norsk kontekst er det likevel minst like relevant å peke på det ordet «Barn, hvor vanskelig det er for dem som stoler på sin rikdom, å komme inn i Guds rike.» (Mark 10.24). Å stole på sin rikdom er synonymt med å stole på Mammon og antonymt med å stole på Herren. Derfor gjelder denne bønningen oss nordeuropeiske, vestlige kristne i like høy grad som de som opplever det onde som direkte forfølgelse. Det er vel også nødvendig å si at i forkynnelsen av dette ordet, ligger det mange sjelsørgeriske fallgruber. Mange mennesker opplever at de eller deres kjære nettopp ikke har blitt bevart fra det onde. En drofting av hva det vil si at vi ikke er tatt ut av verden og hva det onde er, kan i slike sammenhenger virke opp-

klarende. Det samme anliggende som denne bønnen har vi også i Fader Vår (Matt 6.13), og er et gjennomgående perspektiv i NT, eksempelvis 2.Tess 3.3.

Motgang og kamp i livet er ikke nødvendigvis synonymt med det onde. En foreldres bønn lød en gang: «Herre, la dette barnet ikke bli spart for all slags motgang, men få motgang i rett mengde til rett tid slik at det kan få vokse seg sterkt og i tillitsfull avhengighet til deg»

Jesus ber om at vi blir Helliget i sannheten – i Guds ord

«Hellige dem i sannheten; ditt ord er sannhet.» – et uttrykk som ikke sjelden brukes som et formular ved lesning av Guds ord. Vers 19 (der ordet 'agios' oversettes 'innvie' i NB78, i motsetning til 'hellige' her i v. 17) gir en viktig forståelsessammenheng. Ordet innebærer å bli tatt ut, innviet til en hellig tjeneste (se Joh 10.36 for et klart eksempel!). Sannheten er i bestemt form, entall – ikke sannhet generelt. Det er snakk om den unike sannheten om evangeliet om Jesus – «Det er ikke frelse i noen annen, for i hele verden er det blant mennesker ikke gitt noe annet navn som vi kan bli frelst ved» (Apg 4. 12.) Jeremia ble helliget = satt til å være profet for folkene (Jer 1.5). I dette perspektiv fremmer Jesu bønn i vår tekst det motsatte av en passiv holdning (motta Ordet som gjør meg hellig). Det dreier seg om Ordets iboende kraft som aktiverer. Å bli innviet (/helliget) i Sannheten gjøres med en hensikt og et oppdrag.

Det er mulig jeg tar feil – men min opplevelse er at i Den norske Kirke tales det lettere om rettferdiggjørelse enn helliggjørelse. Dette kan ha noe med folkekirkeperspektivet i kirken å gjøre. Dersom jeg har rett, åpner i hvert fall dagens tekst muligheter til å ta fatt i sentrale aspekter ved helliggjørelsen: Det er Gud / Guds Ånd / Guds Ord som er det handlende subjekt i den prosessen. Det er en avgjørende viktig vekstprosess som tilskyndes for alle troende. («Legg vinn på å leve i fred med alle og strev etter helliggjørelse, for uten helliggjørelse skal ingen se Herren.» Hebr 12, 14)

Gudstjenesten

Noen få ord til slutt om helheten i Gudstjenesten. Prekenteeksten fokuserer på bønn. Det

er ikke unaturlig at det tenkes gjennom hvordan bønn kan gjennomsyre gudstjenesten på en enda mer påtagelig (og inkluderende) måte enn det vanligvis gjør. Bønn for enhet blant kristne, lokalt, nasjonalt og globalt er spesielt relevante perspektiver på denne dagen. Lykke til!

STEPHEN REID

Studentprest i NKSS/Høgskolelektor ved Høgskolen i Staffelsgt.

Pinseaftnen

30. mai 2004.

Prekenteekst: Joh 7,37–39

Som kjent begynner de store høytidene kvelden før selve festdagen, markert med høytidsringing. Der hvor man har kapasitet til det er det vel derfor naturlig at inngangen til høytiden også markeres med en enkel kveldsgudstjeneste. (Evt. kan jo denne feires i kirker som ikke har gudstjeneste på selve dagen). Så kan man spørre om det nødvendigvis må være preken på en slik gudstjeneste. Fra stadig flere hold uttrykkes det glede over gudstjenester uten preken eller tekstutlegging. Det kan vel også ha sin misjon noen ganger, andre momenter ved gudstjenesten kan fremheves mer. I så fall ville denne tekstgjennomgåelsen også kunne gjøres meget kort. Samtidig er det et kjernepunkt i vår lutherske tradisjon å utlegge ordet, og personlig mener jeg spørsmålet om preken ikke bare gjelder om hvorvidt den skal være med, men like mye i utfordringen som ligger i å gjøre den både relevant og fleksibel i forhold til ulike situasjoner. Altså fortsetter jeg.

Tekstene

Fellesnevneren for tekstene må kunne sies å være «vann og ånd». Dermed er vi raskt over i dåpen, men det er gode grunner til at vi ikke

skulle hoppe over dit med engang. Vannet i disse tekstene har en annen funksjon. De er et bilde på den livgivende og formidlende kraft som strømmer ut fra Kristus og i de troende.

Lesetekstene forholder seg også ganske nært til evangeliet. Det gjelder selvsagt i særlig grad GT-teksten, hvor innledningsordene er identiske med Jesu rop. Dermed blir det understreket på typisk johanneisk vis, at Guds rike er knyttet til Jesu nærvær i verden, og mer nøyaktig til hans død og oppstandelse (jfr v.39). Derfor er det etter min mening god grunn til å tolke Jesaja-teksten og evangeliet i lys av hverandre (Se nedenfor).

Evangelieteksten er en del av et større korpus som omfatter hele kap 7 og 8, bortsett fra 7,53-8,11. Jesus er i Jerusalem i forbindelse med Løvhyttefesten. Denne festen, markerer avslutningen av innhøstningen, og var den gladeste og kanskje mest populære av høytidene hvor folk valfartet til Jerusalem. Man kan anta at i nytestamentlig tid hadde den et betydelig innslag av en folkelig høsttakkefest. Man takket Gud for hans gaver, og for vinterregnet som nå skulle komme. I templet var det store prosesjoner med fremsynging av «Hallel», Ps 113-118, og seremonier knyttet til vann og ild. Festen varte i 7 dager, samt en påfølgende hviledag, hvor første og særlig siste var de store helligdagene, mens det i dagene i mellom var tillatt å gjøre nødvendig arbeid og handel. Under høytiden sov folket i løvhytter (hebr. sukkot), og denne skikken var blitt historisert og knyttet til utferdsfortellingen; den skulle minne om den tiden israelittene bodde i ørkenen. (Se 3 Mos 23,33-43 og 5 Mos 16,13-15)

Bakgrunnen var altså et overfylt Jerusalem, og Johannes beretter om hvordan Jesu forkynnelse (v. 15-24 og 37-39) skaper undring og spørsmål i forsamlingen (v. 25-31 og 40-44) og en reaksjon hos de jødiske myndighetene (v. 32-36 og 45-52). Vår perikope innleder annen del av denne runden. Jesus står frem og roper ut sin forkynnelse, og gjør opplagt bruk av seremoniene i templet når han peker på seg selv som den sanne kilde som kan gi levende vann. På Jesu tid ble det hver dag under festen hentet vann fra Siloa-dammen, som ble brukt i offerseremoniene i templet, og knyttet til Jes 12,3: «Med glede skal dere øse vann av frelsens kilder». Typisk for Joh. knytter Jesus dette til

troen på ham. Hvilket sted i Skriften han henviser til er vel ikke helt klart, selv om NO 78 henviser til Jes 58,11. Hovedpoenget er likevel at Jesus på tempelplassen peker på seg selv som kilde til det levende vann, og i neste omgang at den som drikker kan bli en del av kilden, og dermed gir en radikal kommentar til den seremonien som pågikk. (Selve billedbruken er derimot mer omfattende. Parallellene til både kap 3 og kap. 4 er åpenbare).

Johannes' kommentar i v. 39 kan være litt vanskelig å forstå. Men han kan neppe mene at Den Hellige Ånd ikke var tilstede før etter oppstandelsen. Derimot ville det vel være naturlig å knytte det til Jesu henvisning til Parakleten i kap 14. Det er Ånden som gjør at de kristne kan bli kilder med levende vann, og forkynne den frelsen som er knyttet til Jesus, når han ikke selv lenger er fysisk tilstede i verden. Dermed blir dette avsnittet en pinsetekst for oss.

Preken

Vann som tematisk utgangspunkt er alltid fascinerende, fordi det er så grunnleggende for vår eksistens. Slik sett er det også en god utfylling av ilden som symbol på pinsen. Ilden representerer lys og varme, men også kraft, bevegelse, engasjement. Den brenner opp det gamle, skaper det nye, og er dermed nyskappende, men også fortærende. Vannet inneholder også den samme dobbeltheten, men er enda mer grunnleggende som livgiver. Vi er omgitt av vann overalt, og overalt kan vannet knyttes til vekst og liv. Derfor letes det først og fremst etter vann når man leter etter liv ellers i universet. Oppdagelsen av at det antagelig har vært vann på Mars ble karakterisert som epokegjørende fordi det øket radikalt sjansen for at det også kan ha eksistert former for liv der. Vannets grunnleggende betydning er vel dessuten utgangspunktet også for vannofringsseremoniene under Løvhyttefesten, og dermed konkret for Jesu forkynnelse. Da er det naturlig for meg å bruke det som utgangspunkt for min forkynnelse. Vannet som grunnleggende for vår eksistens er vel også det som har skapt uttrykket «åndelig tørst»: Å søke noe for ens sjelsliv som kan sammenlignes med det vannet gjør for kroppen. Forkynnelsen av og undervisningen om Kristus og

frelsesverket er like grunnleggende for vårt sjelsliv som det fysiske vannet er det for våre fysiske liv. For meg er det også viktig å knytte sammen evangelieteksten og jesajateksten, for slik å identifisere Jesus med Herren som taler til Jesaja, og lar Guds rike bryte fram. Derfor mener jeg det må være en god ide å preke om vann på Pinseften, og gjerne ledsage det med ulike symbolhandlinger knyttet til vann, at vann blir båret inn, at menigheten får drikke etc. Videre planlegging av dette overlater jeg til den enkeltes kreativitet. Men det er viktig å understreke på ny at her må vannet brukes i en annen, eller i alle fall supplerende betydning i forhold til dåpsvannet. Så selv om dåpen kan nevnes bør den ikke bli dominerende.

Gudstjenesten

I utgangspunktet er det vel naturlig å bruke ordningen for Aftensang til denne gudstjenesten. I så fall bør en bibelsk salme absolutt enten synges eller i det minste resiteres i veks-

ling mellom liturg og menighet. Nylig hjemkommet fra et besøk i England, hvor jeg har sett hvor godt dette fungerer i daglige gudstjenester, mener jeg det er god grunn til å trene også norske menigheter i en slik veksellesning.

Pinseften kan selvsagt også brukes til å lage en gudstjeneste etter en litt friere modell. Etter min mening er det et viktig poeng at gudstjenesten, gjerne på en enkel måte, innleder høytidsfeiringen og gjerne utfyller og kanskje konstruerer høytidsgudstjenesten neste dag. En enkel sanggudstjeneste hvor en synger kjente og kjære pinsesanger og/eller viser vil vel også kunne fungere godt.

JØRUND MIDTTUN
studierektor ved
Liturgisk senter, Trondheim

Helse Nordmøre og Romsdal HF omfatter Molde sjukehus, Kristiansund sykehus og den øvrige spesialisthelsetjenesten i Nordmøre og Romsdal. Helseforetaket yter helsetjenester innenfor et bredt spekter. Foretaket har et samlet budsjett på 1,3 milliarder kroner og totalt vel 2.500 ansatte.

••• Helse Nordmøre og Romsdal HF

Sykehusprest

Helse Nordmøre og Romsdal HF utlyser 50% engasjementsstilling for sykehusprest. Stillingen har Kristiansund sykehus som utgangspunkt, mens tjenesteområdet vil være hele helseforetaket. Lønn etter avtale.

For nærmere opplysninger ta kontakt med avdelingssjef Turid S. Hertzberg eller sykehusprest Arne Vigestad, tlf 71 12 00 00. Søknadsfrist: 28. mai 2004.

Ønsker du videre informasjon om Helseforetaket vises det også til www.helsenr.no

Se fullstendig annonsetekst på internett: www.jobbnord.no

HELSE ••• MIDT-NORGE

FRA BISPEDØMMERÅDENE OG KIRKEDEPARTEMENTET

SØKERE TIL LEDIGE STILLINGER

Borg bispedømme

*Økonomi- og regnskapskonsulent
ved Borg bispedømme*

Mari-Anne Andersen, f. 18.07.57, Fredrikstad
Sissel Been-Larsen, f. 06.03.48, Manstad
Anne Sofie Bertelsen, f. 07.10.70, Kråkerøy
Eva Pettersen Bjerk, f. 15.01.54, Moss
Jens Ivar Brandtzæg, f. 31.01.74, Oslo
Jørgen Gurandsrud, f. 05.07.48, Gressvik
Hilde Guttormsen, f. 15.03.66, Fredrikstad
Johnny Johannessen, f. 22.03.56, Moss
Knut-Erik Kinn, f. 16.09.54, Fredrikstad
Trine Merete Krokeide, f. 15.09.69, Moss
Helge Kure, f. 31.07.41, Torp
Sissel Angunn Lad, f. 19.11.66, Marifjøra
Marit Olsen, f. 14.04.48, Moss
Dag Pagander, f. 10.01.47, Ski
Anne Sofie Rosenvinge, f. 05.01.66, Skjeberg
Heide Slensvik, f. 13.09.72, Fredrikstad
Vibeke Sogn, f. 27.10.80, Rygge
Tone Kristine Solbakken, f. 24.11.68, Kråkerøy
Nina Sperling, f. 12.01.79, Eidsberg
Odd Tollefsen, f. 24.03.48, Skjærhallen
Hans-Tore Vang, f. 21.12.60, Tromsø
Bjørn Tore Østerås, f. 29.03.63, Kråkerøy
Sivert Ove Aarflot, f. 29.12.72, Eidsvoll Verk
To søkere ønsker ikke sine navn offentliggjort

LEDIG STILLING

Borg bispedømme

*Borg bispedømmeråd søker studentprest til arbeid
blant studenter i Borg bispedømme fortrinnsvis
på Landbrukshøyskolen på Ås og Høyskolen i
Østfold.*

Studentpresten skal ha kjennskap til og delta i studentenes daglige liv. Vedkommende skal samarbeide med Studentsamskipnaden, ha regelmessige trefftider, holde studentgudstjenester og ivareta prestedtjenesten ved høyskolene.

Studentpresten står under tilsyn av Borg biskop, med Borg bispedømmeråd som arbeidsgiver. Studentpresten er samtidig tilknyttet Norges Kristelige Student og Skoleungdomslag (NKSS) som har kontinuerlig oppfølgingsplikt, og er ansvarlig for faglige etterutdanning.

Vi søker en person som har ledererfaring fra kristent ungdomsarbeid og som er samarbeids- /og teamorientert. Det forutsettes evne til selvstendig arbeid og evne til å inspirere og utruste studenter og medarbeidere. Vedkommende må være ordinert prest i Den norske kirke.

Det er utarbeidet egen instruks for stillingen. Det tas forbehold om endringer av denne.

Det følger ikke bolig med stillingen.

Stillingen er plassert i stillingskode 1465, spesialprest.

Søknad med CV, vitnemål, referanser og attester sendes Borg bispedømmekontor, Postboks 403, 1601 Fredrikstad, innen 14. mai 2004.

Nærmere opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til fung. stiftsdirektør Per Johan Bjerkeli, tlf. 69 30 79 00

Agder bispedømme

Prost i Nedre Telemark prosti og sokneprest i Bø prestegjeld i Agder bispedømme

Embета som prost i Nedre Telemark prosti og sokneprest i Bø prestegjeld i Agder bispedømme er ledige frå 1. oktober. Ny tenesteordning for prost (som trer i kraft 1. juli) vil verta gjort gjeldande for embeta. Den nye prosten vil stå sentralt i arbeidet med å utvikla prestetenesta og prostetenesta i prostiet etter dei nye ordningane. Agder bispedømme vurderar også samanslåing av prosti. Den som vert tilsett må såleis finna seg i eventuelle endringar både i prostigrensar og arbeidsoppgåver.

Nedre Telemark prosti omfattar dei 4 kommunane Sauherad, Nome, Bø og Seljord og har om lag 19.000 innbyggjarar. Det er i dag 5 prestegjeld i prostiet med i alt 9 sokn. I prostiet er det 6 kyrkjelydsprestar (inkludert prosten), 1 studentprest (50%) knytt til Høgskulen i Telemark, og 3 ungdomsprestar lønna av innsamla midlar. Ungdomsprestane deler også ei heil stilling som prostiprest.

Prosten er leiар for prestetenesta i prostiet, godkjenner arbeidsplanar for prestane, gjennomfører merdarbeidarsamtalar og har årlege prostevitjingar. Prosten har avgjerdsmynde i samsvar med delegasjonsreglement.

Embetet som prost set krav til evne og vilje til samarbeid og medarbeidarskap og til å motivera og inspirera medarbeidarar og kyrkjelydar. Røynsle som leiар vil verta vektlagt.

Bø sokn fell saman med Bø kommune og har flatevidd på 266 km². Folketalet er 5.200. I tillegg kjem over 1.000 studentar og skuleelevar som ikkje er registrerte. Medlemstalet i kyrkjelyden er 4.482.

Kyrkjene – den gamle og den nye – ligg vakert til på Bø-haugen i sentrum av bygda. På Lifjell ligg Jønnebu Fjellkyrkje som tilhøyrer Noregs Kristelige Student- og Skuleungdomslag.

Bø (nye) kyrkje er frå 1875 med plass til ca. 500. Ho er bygd i nygotisk stil, men seinare restaureringar av interiøret har gjort henne rik på treskurd.

Bø gamle kyrkje er ei middelalderkyrkje frå slutten av 1100-talet og er i bruk ved einskilde gudstenester og kyrkjelege handlingar sommarstid.

Bygda har ein barneskule i sentrum, ein grendeskule på Folkestad og felles ungdomsskule i sentrum. Med eit godt utbygd næringsliv, Høgskulen i Telemark og Bø Vidaregåande skule har bygda preg av å vera eit handels- og skulesenter.

I tillegg til prosten er det kapellan knytt til soknet i heil stilling og for tida ungdomsprest knytt til soknet i halv stilling på innsamla midlar. I dag har kapellanen ansvaret for konfirmantane medan prost og kapellan deler gudstener og kyrkjelege handlingar likt mellom seg. Når ny prost er på plass vil det verta laga ny arbeidsfordelingsplan mellom prestane. Ungdomspresten gjer ikkje vanlegvis teneste ved forordna gudstener og kyrkjelege handlingar men har heile sitt fokus på ungdomsgruppa.

I Bø er det gudsteneste kvar søndag. Årleg er det om lag 50 gravferder, 55 dåp og 15 vigslar. Konfirmantkulla ligg mellom 40 og 60 konfirmantar og konfirmantopplegget er lagt til helgesamlingar og kveldstid. I turnus med Bø pinsemenighet held ein av prestane andakt ved Bø sjukeheim annakvar veke.

I kyrkjestaben er det i tillegg til dei tre prestane kyrkjevevjerje, 2 kyrkjetenarar, organist og kontorfullmektig (13% stilling). Bø kyrkjekontor ligg sentralt i Bøgata i moderne og gode lokale.

I Bø er det nynorsk i kyrkje og skule. I prostiet er bae målformer i bruk. Søkjarar opplyser om dei kan bruke bae målformer.

Prestbustaden som til no har vore knytt til stillinga er frå slutten av 1700-talet. Men OVF vurderar skifte av bustad, og vil då eventuelt stille ny bustad klar for innflytting innan 1. oktober.

Embetet vert løna som prost kode 0933 lønnstrinn 59–63, pensjonsinnskot i Statens pensjonskasse. Skyss- og telefongodtgjering etter gjeldande regulativ.

Vi oppmoder kvinner til å søkje.

Nærare opplysningar om embetet kan ein få ved å venda seg til Agder Bispedømmekontor, tlf. 38 10 51 20 eller til prosten i Nedre Telemark, tlf. 35 06 10 46.

Søknad med kopi av vitnemål, attestar, CV og referansar vert sendt tenesteveg og må vera kome inn til Kultur- og kyrkjedepartementet, kyrkjeavdelinga, Boks 8030, Dep. 0030 Oslo, innan 28. mai 2004.

Bjergvin bispedøme

*Sokneprest i Fusa i Midhordalans prosti
i Bjergvin bispedøme*

Bjergvin bispedøme sin visjon er å gjere Kristus kjent, trudd, elska og etterfølgd.

Stillinga som sokneprest i Fusa er ledig frå 1. desember 2004.

Fusa prestegjeld omfattar Fusa kommune og ligg søraust for Bergen. Det grensar til Samnanger, Kvam, Tysnes og Kvinnherad, og på vestsida av Fusafjorden ligg Os. Folketalet var 3700 i 2003. Storparten (3,580) tilhøyrer Den norske kyrkja, og det er ingen frikyrkjesamfunn registrerte i prestegjeldet. Største busetnaden er i området kring Fusa og Eikelandsosen der kommunesenteret ligg.

Prestegjeldet er eitt sokn og har fire kyrkjer. Til desse er det knytt kyrkjelydsutval som er oppnemnde av soknerådet. Fusa hovudkyrkje er frå 1962. Den ligg like ved prestegarden på Fusa, og har kyrkjelydssal og kjøken. Frå prestebustaden er det 20 km til Hålandsdal kyrkje, 14 km. til Strandvik kyrkje, 26 km. til Sævareid kapell og 47 km. til Sundvor kyrkje. Etter vedteken gudstenesteturnus skal Fusa og Strandvik kvar ha 27 gudstenester for året, Hålandsdal 24, Sundvor 24, Sævareid 12, Eikelandsosen bedehus har fire familiegudstenester og Holmefjord bygdeheim 6 gudstenester for året. Desse tala er noko redusert i samband med innføring av nytt fritidsreglementet.

I Hålandsdal ligg også Holdhus kyrkje, frå mellomalderen. Den er det fortidsminneforeningen som eig. Der er det m.a. gudsteneste kvar Olsokdag. Ut over dette vert ho årleg nytta til nokre vigslar. Ved alle kyrkjene og kapella er det gravstad. Dessutan er det gravstad på Baldersheim 38 km frå Fusa.

Det var 49 dåp, 43 konfirmerte, 14 vigslar og 45 gravferder i 2003.

I prestegjeldet er det fem bedehus som er i bruk. Bedehuset i Eikelandsosen er nytt og moderne. Dette blir nytta til ein del sentrale samlingar knytt til kyrkjelydsarbeidet.

Dei kyrkjelege tilhøva er gode og prega av samspel og samarbeid mellom kyrkje og bedehus. I fleire bygder er det sundagsskule og misjonslag for ymse organisasjonar, barnekor og klubbar for ulike aldersgrupper. Soknerådet

driv saman med indremisjonen ein ungdomsklubb i Eikelandsosen.

Soknerådet har eit utval for strategi og kyrkjevekst som arbeider målretta etter dei prinsipp som «Naturlig kirkevekst» kviler på. Leiarutvikling, felleskapsgrupper og nådegåvebasert teneste er prioriterte arbeidsfelt.

Kommunen har tre aldersinstitusjonar der prestane held andakt ca kvar 14. dag etter oppsett turnus. Soknepresten er fast medlem av det kommunale kriseteamet.

Jord- og skogbruk er framleis ein del av næringsgrunnlaget. Det er fleire viktige verksemder knytte til fiskeoppdrett. Frank Mohn Fusa A/S og Framo engineering er hjørnesteinsbedrifter i kommunen med ca. 470 tilsette. Utanom dette er det eit mindre skipsverft og noko småindustri. Ein del dagpendlar til Os og Bergen og til andre nabokommunar.

Det er vidaregåande skule i Eikelandsosen og på Os.

Prestegjeldet har sokneprest og kapellan som deler tenestene mellom seg etter oppsett turnus. Nynorsk er kyrkjemålet og hovudmålet i skulen. Det er tilsett kontor i full stilling og organist II i 20 % stilling. Vidare er det tilsett kyrkjelydspedagog i 80% stilling med særskilt ansvar for dåpsopplæringsarbeidet. Det er for tida også ein 30% prosjektstilling til ungdomsarbeid

Soknerådet har ein effektiv administrasjon, og det er tilsett kyrkjeværje i full stilling og førstesekretær i 40% stilling. Førstesekretæren har fullmakt til å føra kyrkjebøkene.

Dei kyrkjelege kontora er samlokaliserte i Fjord'n senter i Eikelandsosen i nye trivelege lokale med kontor for alle kyrkjeleg tilsette. Samarbeidstilhøva er gode både internt i kyrkjeleg sektor og i høve til kommuneadministrasjonen, til politiske organ, lensmannsetat og til skuleverket.

Tyngda av konfirmantførebuinga har vore lagt til skuletida for ungdomsskulen, men undervisninga går føre seg i Bedehuset i Eikelandsosen.

Sokneprestbustaden er bygd i 1911 og ligg vakkert til i ein stor hage ved Fusafjorden. Bustaden er i god stand etter omfattande rehabilitering for ti år sidan. I fyrste høgda er det 3 stover, heimekontor, kjøken og toalett. I andre høgda er det fem soverom og bad med toalett.

Til oppvarming er det vedovn, oljekamin, peis og elektriske omnar. Det er ny dobbel garasje. Naust høyrer også til.

Fusa kommune har vakker og variert natur med gode vilkår for friluftsliv og fiske både i fjord, vassdrag og fjell, og har kommunikasjonsmessig sentral plassering. Frå Fusa, der soknepresten bur, er reisetida til Os 20 minuttar og til Bergen sentrum 55 minuttar. Haukelidesspressen mellom Bergen og Oslo/Kristiansand går gjennom Fusa.

Stillinga som sokneprest er utfordrande og inspirerande. Den kallar på gode samarbeidsevne og evne til å arbeida i og utvikla team. Søkjarar bør ha god arbeidskapasitet og vere interessert i å samarbeida med soknerådet i strategiarbeid og kyrkjelydsbyggjande arbeid.

Det er javnleg tilbod om arbeidsrettleiing i bispedømet.

I samband med innføring av nye tenesteordningar for prost og prestar kan det verta aktuelt å gjera prostiet til tenestedistrikt for prestane. Den som vert tilsett må finne seg i endringar som følgje av tenesteordningane.

Målforma i prestegjeldet er nynorsk. Søkjar skal opplysa om ein nyttar bae målformer.

Stillinga vert løna etter stillingskode 0930 sokneprest, i lønsspenn 48–60. Til stillinga følgjer innmelding i Statens pensjonskasse med månadlege trekk, regulativmessige godtgjersler for tenestedrakt, reise- og telefongodtgjersle etter rekning, husleigetrekk etter regulativ.

Nærare opplysningar om stillinga kan ein få ved å venda seg til Fusa kyrkjekontor tlf 56 58 01 81, prosten i Midhordland Kaare M. Bakke tlf 56572400 eller Bjørgvin bispedømekontor ved seksjonsleiar Liv R. Ågotnes tlf 55 30 64 84.

Søknader med CV, referansar og kopi av relevante vitnemål og attestar skal sendast til Bjørgvin bispedømekontor, Pb 1960, 5817 BERGEN.

Søknadsfrist: 30. mai 2004.

Bjørgvin bispedøme

Arsvikariat som kapellan i Kinn prestegjeld, Sunnfjord prosti i Bjørgvin bispedøme

Bjørgvin bispedøme sin visjon er å gjere Kristus kjent, trudd, elska og etterfølgd. I samband med permisjon vert det lyst ledig:

Kinn prestegjeld ligg i Flora kommune. Prestegjeldet har 11 400 innbuarar, og har fire sokn: Kinn (9500), Eikefjord (1100), Bru (500), Nordal (200). Vikariatet er aktuelt frå sommaren 2004 til sommaren 2005.

Kommunesenteret er Florø, ein triveleg småby og eit viktig knutepunkt mellom Bergen og Ålesund. Her bur tyngda av folket i prestegjeldet ca. 8500. Større og mindre bygdelar er spreidd over heile prestegjeldet både på fastlandet og på øyar. I prestegjeldet er det fem kyrkjer og to bedehuskapell og 12 gravplassar.

Prestegjeldet har sokneprest og to kapellnar og kateket i 55% stilling. Vidare er det to organistar og dagleg leiar i heile stillingar og to stillingar som kontorfullmektig i til saman 115%. Kinn kyrkjekontor – der prestane, kateket, dagleg leiar, organistar og kontorphersonell har kontor, ligg sentralt til i Florø. Prestane deler gudstenester og kyrkjelege handlingar nokolunde likt mellom seg og har kvar si tenesteveke.

Alle kyrkjer har nynorsk liturgi og administrasjonsmålet er nynorsk.

Buplikta er knytt til den faste stillinga, og det vil difor ikkje verte stilt bustad til disposisjon i vikariatet. Kyrkjekontoret vil hjelpe til med å finna bustad til leige.

Stillinga er løna etter stillingskode 0922 kapellan i lønsspenn 40–56. Til stillinga følgjer innmelding i Statens pensjonskasse med månadlege trekk, regulativmessige godtgjersler for tenestedrakt, reise- og telefongodtgjersle etter rekning.

Nærare opplysningar kan ein få ved å vende seg til seksjonsleiar Liv R. Ågotnes på bispedømekontoret, tlf. 55 30 64 84 eller prost Sigurd Vengen, Førde, tlf. 57 82 81 80 (sigurd.vengen@fordekyrkje.no).

Referansar skal oppgjevast. Søknader med CV, kopi av relevante vitnemål og attestar skal sendast til Bjørgvin bispedømmeråd, Postboks 1960 Nordnes, 5817 Bergen, innan 30.05.04.

Nidaros Bispedømme

2.gangs utlysning

*Kapellan i Frøya prestegjeld i Orkdal prosti i
Nidaros bispedømme*

Frøya prestegjeld ligger i øyriket mot storhavet vest for Trondheim. Det er ca. 4 100 innbyggere i prestegjeldet, som består av et sokn og er sammenfallende med Frøya kommune. Sletta og Hallaren kirker ligger på Fast-Frøya. De er 12 og 120 år gamle. Her er også Titran kapell. I Øyrekken ligger Froan, Mausund og Sula kapeller.

Menigheten betjenes av sokneprest og kapellan. Det er organist og kirkeverge i 100% stilling og diakoniarbeider i 50% stilling. Prestene har hvert sitt kontor i rådhuset. Sammen med kirkeverge og diakoniarbeider har de et større fellesrom til møter, konfirmantgrupper o.a. arbeidsfordelingen følger tjenesteuker. Statistikk for 2002: 61 dåp, 16 vielser og 59 begravelser. Det er 112 forordnede gudstjenester i prestegjeldet.

Konfirmantundervisningen foregår i kirkekontoret for Fast-Frøya og på skolene for konfirmantene i Øyrekken. I 2003 var det 48 konfirmanter. I prestegjeldet er det barnegrupper/søndagsskoler, 3 barne/ten-kor, misjonsforeninger og musikklag. Menigheten har i 2003–2004 hatt en ett-åring fra KFUK/KFUM. Diakoniarbeideren jobber hovedsakelig med ungdomsdiakoni. Årlig arrangeres seniorkonfirmantleir (ledertrening) på prostinivå. På Frøya er det en pinsemenighet som menigheten markerer Bibeldagen sammen med.

På Frøya er det 1 videregående skole, 2 barne/ungdomsskoler i Øyrekken, 1 barn/ungdomsskole på Fast-Frøya og 3 barneskoler samt 7 barnehager og et sykehjem med ca. 50 senger på 4 avd. Sang og musikkliv har gode tradisjoner på Frøya. Det er kommunal musikk-skole og idrettslagene er aktive. Det er gode muligheter for friluftaktiviteter i spennende natur.

Tjenestebolig med boplikt.

Boligen er fra 1957 og ligger 9 km fra kontor og 1 km fra Sletta kirke. Den er på 3 plan: 1 soverom, dusj/WC, vaskerom og kjellerboder i sokkel et; 2 stuer (15 og 27 m²), sommerstue, arbeidsrom og kjøkken i 1. etasje; 3 soverom,

bad og WC i 2.etg. Det er garasje/bod i huset og en stor frittstående garasje.

Målformen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende;

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenestedistrikt og bosted.
- c) tilsetting vil skje i henhold til bestemmelsene i ny tjenesteordning for menighetsprester

Stillingen er plassert i kode 0922, l.tr. 40–56. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd på tlf 73 53 91 00

Søknader med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 25.mai 2004.

Nidaros Bispedømme

*Kapellan i Strinda prestegjeld i Strinda prosti i
Nidaros bispedømme*

Strinda prestegjeld ligger i den østlige delen av Trondheim kommune med Tyholt, Moholt-området og NTNU på Dragvoll som naturlige sentra. Ca. 15.000 kirkemedlemmer bor i prestegjeldet som består av Strinda og Berg sokn. Innbyggertallet er økende.

Prestegjeldet betjenes p.t. av tre prester: Prost, Kapellan I og Kapellan. Prostipresten er også knyttet til staben. Tjenester og kirkelige handlinger fordeles etter turnus blant prestene i prestegjeldet. Kapellanen vil ha et særlig ansvar for menighetsarbeidet i Berg sokn, og ha sete i Berg menighetsråd.

Menighetsrådene ønsker at stillingen skal knyttes opp mot undervisning og ny satsing i forbindelse med Trosopplæringsreformen i Den norske kirke. Det er kateket i hel stilling, diakoniarbeider i Berg i halv stilling, soneleder i halv stilling, administrativt personell, organister og kirketjener som har ansvar i begge kirker.

Kontorene er i offentlig servicebygg med bl.a. bibliotek, kommunalt servicekontor og Kirkevergen i Trondheim, og ligger like ved Strinda kirke. I 2003 ble det avholdt 125 gudstjenester, 125 dåp, 25 vielser, og 133 begravelser/bisettelser. 103 unge ble konfirmert.

Det er én kirke i hvert sogn, Strinda kirke fra 1900 med 500 sitteplasser, og Berg kirke fra 1981 med 150 sitteplasser. Moholt menighetshus er vigslet til gudstjenestebruk, og har rom for konfirmantundervisning og annet menighetsarbeid. To institusjoner betjenes med andakter og gudstjenester.

Med stillingen følger tjenestebolig med boplikt. Presteboligen er bygd i 1979 og ligger like ved Strinda kirke. Det er i 1/2 etasje med tilsammen 115 m² og en kjelleretasje som inneholder to innredede rom, vaskerom/lagerrom og to boder. I første etasje er det stue, kjøkken, toalett og et lite rom. I andre etasje er det to soverom og bad. Huset har elektrisk oppvarming samt vedovn.

Målformen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende:

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie.
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenestedistrikt og bosted.
- c) tilsetning vil skje i henhold til bestemmelsene i ny tjenesteordning for menighetsprester

Stillingen er plassert i kode 0922 og lønnes i ltr. 40-56. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd, tlf. 73 53 91 00.

Søknad med CV, attester og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 25.mai 2004.

Nidaros Bispedømme

Sokneprest i Nærøy prestegjeld i Nærøy prosti i Nidaros bispedømme

Nærøy prestegjeld faller sammen med Nærøy prosti som har 6 sogn, og består av kommunene Nærøy, Vikna og Leka. Nærøy prosti består av den nordvestre del av Nord-Trøndelag fylke.

Soknepresten vil få sete i Leka menighetsråd og Gravvik menighetsråd. Leka og Gravvik sogn har til sammen omlag 1000 kirkemedlemmer. De to sognene har hver sine kirker.

I prestegjeldet er det 3 soknepreststillinger og prost. I tillegg er det en vikarpresteressurs. Den kirkelige bemanning i Leka sogn består av kirkeverge i 50% stilling, kirketjener og organist. Organiststillingen er for tiden ubesatt, men det blir leid inn organist til gudstjenester og kirkelige handlinger. Gravvik sogn har kirketjener og organist sammen med de andre sognene i Nærøy kommune.

Kontorsted blir i Kolvereid hvor det blir kontorfellesskap med en av de andre prestene, kirkeverge og kontorassistent. Leka sogn har eget prestekontor, og for å betjene Leka sogn blir det regelmessige kontordager også der. Avstanden Kolvereid - Leka er 52 km + ferge som tar ca. 20.min. Avstanden Kolvereid - Gravvik er 23 km.

Statistikken for 2003 viser for Leka og Gravvik henholdsvis 29 og 24 gudstjenester på søn- og helligdager, 10 og 7 gravferder, 12 og 10 konfirmanter.

Leka kirke fra 1867 ligger fint til på Husby. Den har i sitt eie et alterskap fra 1500-tallet, sammen med noen 1700-talls temporamalerier. Dette gjør at kirken innvendig er vakker, og mange som kommer til øya ønsker å oppsøke kirka. Gravvik kirke fra 1875 er en tradisjonell, men vakker langkirke. I Leka sogn ligger også Gutvik bedehus som benyttes til gudstjenester og begravelser. Det er kirkegårder ved begge kirkene, og i Gutvik. Leka sogn faller sammen med Leka kommune. Den består av øya Leka hvor de fleste innbyggerne bor, samt av en fastlandsdel - Gutvik. Derfra går fergen til Leka. Leka er en særpreget, og vakker øy. Rik på historie, og spesiell geologi. Gravvik sogn utgjør den nordlige delen av Nærøy kommune. Bosettingen er spredt. I Gravvik sogn er

det et barnegospelkor, og en forening for Den norske sjømannsmisjon. Innen sognets grenser ligger Sømliøya leirsted som eies av KFUM/K. Det brukes til konfirmant- og annen leirvirksomhet.

Soknepresten vil være den av prestene som har hovedansvar for å betjene Leka og Gravvik sokn. Soknepresten må regne med å gjøre tjeneste også i andre sokn enn Leka og Gravvik, herunder fortiden hovedansvar for konfirmantundervisningen i Nærøy sokn. Konfirmantundervisningen er i alle sokn lagt utenom skoletiden.

Naturen er vakker og variert. Fra øyriket ytterst mot Folla i vest, til mer innlandsnatur rundt Follafjorden i øst. Fastlandsdelen av prostiet er oppdelt av mange fjorder. Det er to større tettsteder: Rørvik, og Kolvereid. For øvrig er bosettingen til dels spredt. I Rørvik er videregående skole, flyplass, og hurtigruta har daglig anløp både for nord-, og sydgående. Det er hurtigbåtforbindelse med Namsos daglig.

Opplysningsvesenets fond har startet arbeidet med å anskaffe ny tjenestebolig beliggende på Kolvereid. Med stillingen følger således tjenestebolig med boplikt.

Kvinner oppfordres til å søke.

Målformen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende;

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie,
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenstedistrikt og bosted.
- c) tilsetning vil skje i henhold til bestemmelsene i ny tjenesteordning for menighetsprester.

Stillingen plasseres i kode 0930 ltr. 48-60. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd tlf. 73 53 91 00.

Søknad med CV og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 25.mai 2004.

Nidaros Bispedømme

Sokneprest i Lierne prestegjeld i Namdal prosti i Nidaros bispedømme.

Lierne prestegjeld faller sammen med kommunen av samme navn og grenser mot Sverige øst for Snåsa og Grong. Lierne er en fjellbygd på ca. 3000 km² og har 1540 innbyggere fordelt på Nordli sokn og Sørli sokn. Hovednæringsveiene i kommunen er jord-, skogbruk og tjenesteytende næringer. Lierne Bakeri er en hjørnesteinsbedrift med mange ansatte.

I tillegg til sokneprest er det kirkeverge og organist, begge i 50% stilling. Det er kirketjener / kirkegårdsarbeider i 100% tilknyttet Nordli, 60% tilknyttet Sørli, og 10% Tunnsjø. Klokkerstillinger i Sørli og Nordli-Tunnsjø. Menighetskontoret ligger i menighetshuset på Nordli. Soknepresten har kontor i presteboligen. Det vurderes en fremtidig løsning med felles kirkekontor.

Statistikken for 2003 viser 64 gudstjenester fordelt med 39 på Nordli og Tunnsjø og 25 i Sørli. Det var 23 gravferder, 21 dåp, og 18 konfirmanter. Inntil nå har konfirmantforberedelsen skjedd i skoletida i Nordli og Sørli med konfirmasjonsgudstjeneste i mai/juni.

Prestegjeldet har tre kirker, alle er fra 1870-årene, og med kirkegård. Ved Sørli kirke ligger Fredtun bedehus og ved Nordli kirke ligger Nordli menighetshus. Begge hus gir gode muligheter for menighetsarbeidet. Flere grendehus benyttes også iblant til gudstjenester.

I Nordli ligger Lierne Helsetun med eget kapell der presten jevnlig holder andakter og enkelte gudstjenester. Det er tre barneskoler, to også med ungdomsskole, fordelt på Nordli, Sørli og Tunnsjø. Det er full barnehagedekning i kommunen. Det holdes skole- og barnehagegudstjenester og gudstjenester med kirke-skolesamarbeid. Nærmeste videregående skole ligger i Grong, 8 mil mot vest. I prestegjeldet fins det søndagsskole, barneforening, noen misjonsforeninger for indre og ytre misjon og ulike humanitære organisasjoner. De folkekirkelige tradisjoner står sterkt.

Her er en storslått natur, som innbyr til fine turer, jakt og fiske, sanking av bær og sopp. Her er stabile snøforhold, et moderne alpinanlegg og mange oppkjørte skiløyper. Det

arrangeres flere skirenn, det mest kjente er det årlige Flyktningerennet. Her ligger en stor nasjonalpark med planer for et utmarkssenter og økende turisme.

Bygda har et rikt kulturliv med sangkor og korps, bygdeteater og elevdrevet kino og et svært aktivt sportsmiljø, særlig vinterstid. Her fins 4H og folkedansgrupper for barn og ungdom. I Sørli er det en moderne idrettshall for barn og unge. Både Nordli og Sørli har innenørs svømmebasseng.

Det er tjenestebolig med boplikt. Boligen ligger fritt og usjenert, med fin utsikt. Rett ved Nordli kirke og nær administrasjonssenteret i Sandvika midt i prestegjeldet. Det er en halvannen etasjes bygning fra 1868. I 2000 ble det foretatt en omfattende restaurering, og boligen er nå meget godt isolert. Grunnflaten er på 175 m². I første etasje er det tre stuer, bibliotek/kontor, kjøkken, ett soverom med bad/wc iinenfor, samt ett rom som kan nyttes som soverom/annet rom. Separat WC. I andre etasje er det et bad og tre soverom, foruten boder. En liten kjeller inneholder vaskerom og to boder. Boligen oppvarmes med strøm, bl.a. i golvet, og med gode vedovner. I uthuset er det enkel garasje, redskapsbod og vedbod. Rundt huset er det en romslig hage. Ved innsjøen ligger det et nyrestaurert naust som kan benyttes.

Til Sørli kirke er det 33 km og til Tunnsjø kirke 34 km. Til tettstedet Gäddede i Sverige er det 39 km.

Målformen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende;

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie,
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenestedistrikt og bosted.
- c) tilsetning vil skje i henhold til bestemmelsene i ny tjenesteordning for menighetsprester.

Stillingen plasseres i kode 0930 ltr. 48-60. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd tlf. 73 53 91 00.

Søknad med CV og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 25.mai 2004.

Nidaros Bispedømme

Sokneprest i Nærøy prestegjeld i Nærøy prosti i Nidaros Bispedømme

Nærøy prestegjeld faller sammen med Nærøy prosti som har 6 sokn, og består av kommunene Nærøy, Vikna og Leka. Nærøy prosti består av den nordvestre del av Nord-Trøndelag fylke.

Soknepresten vil få sete i Leka menighetsråd og Gravvik menighetsråd. Leka og Gravvik sokn har til sammen omlag 1000 kirkemedlemmer. De to sognene har hver sine kirker.

I prestegjeldet er det 3 soknepreststillinger og prost. I tillegg er det en vikarpresteressurs. Den kirkelige bemanning i Leka sogn består av kirkeverge i 50% stilling, kirketjener og organist. Organiststillingen er for tiden ubesatt, men det blir leid inn organist til gudstjenester og kirkelige handlinger. Gravvik sogn har kirketjener og organist sammen med de andre sognene i Nærøy kommune.

Kontorsted blir i Kolvereid hvor det blir kontorfellesskap med en av de andre prestene, kirkeverge og kontorassistent. Leka sokn har eget prestekontor, og for å betjene Leka sogn blir det regelmessige kontordager også der. Avstanden Kolvereid – Leka er 52 km + ferge som tar ca. 20.min. Avstanden Kolvereid – Gravvik er 23 km.

Statistikken for 2003 viser for Leka og Gravvik henholdsvis 29 og 24 gudstjenester på søn- og helligidager, 10 og 7 gravferder, 12 og 10 konfirmanter.

Leka kirke fra 1867 ligger fint til på Husby. Den har i sitt ene et alterskap fra 1500-tallet, sammen med noen 1700-talls temporamalerier. Dette gjør at kirken innvendig er vakker, og mange som kommer til øya ønsker å oppsøke kirka. Gravvik kirke fra 1875 er en tradisjonell, men vakker langkirke. I Leka sogn ligger også Gutvik bedehus som benyttes til gudstjenester og begravelser. Det er kirkegårder ved begge kirkene, og i Gutvik. Leka sogn faller sammen

med Leka kommune. Den består av øya Leka hvor de fleste innbyggerne bor, samt av en fastlandsdel – Gutvik. Derfra går fergeren til Leka. Leka er en særpreget, og vakker øy. Rik på historie, og spesiell geologi. Gravvik sogn utgjør den nordlige delen av Nærøy kommune. Bosettingen er spredt. I Gravvik sogn er det et barnespelkor, og en forening for Den norske sjømannsmisjon. Innen sognets grenser ligger Sømløya leirsted som eies av KFUM/K. Det brukes til konfirmant- og annen leirvirksomhet.

Soknepresten vil være den av prestene som har hovedansvar for å betjene Leka og Gravvik sokn. Soknepresten må regne med å gjøre tjeneste også i andre sokn enn Leka og Gravvik, herunder fortiden hovedansvar for konfirmantundervisningen i Nærøy sokn. Konfirmantundervisningen er i alle sokn lagt utenom skoletiden.

Naturen er vakker og variert. Fra øyriket ytterst mot Folla i vest, til mer innlandsnatur rundt Follafjorden i øst. Fastlandsdelen av prostiet er oppdelt av mange fjorder. Det er to større tettsteder: Rørvik, og Kolvereid. For øvrig er bosettingen til dels spredt. I Rørvik er videregående skole, flyplass, og hurtigruta har daglig anløp både for nord-, og sydgående. Det er hurtigbåtforbindelse med Namsos daglig.

Opplysningsvesenets fond har startet arbeidet med å anskaffe ny tjenestebolig beliggende på Kolvereid. Med stillingen følger således tjenestebolig med boplikt.

Kvinner oppfordres til å søke.

Målformen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetning skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende;

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie,
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenestedistrikt og bosted.
- c) tilsetning vil skje i henhold til bestemmelsene i ny tjenesteordning for menighetsprester.

Stillingen plasseres i kode 0930 ltr. 48–60. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring. Opplysninger om stillingen fås ved hen-

vendelse til Nidaros bispedømmeråd tlf. 73 53 91 00.

Søknad med CV og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebisppegården, 7013 Trondheim innen 25.mai 2004.

Nidaros bispedømmeråd

Sokneprest i Overhalla prestegjeld i Namdal prosti i Nidaros bispedømmeråd.

Overhalla prestegjeld omfatter Ranem, Skage og Høylandet sokn og faller sammen med kommunene Overhalla og Høylandet, som har 4875 innbyggere. Kommunene er typiske jord- og skogbrukskommuner. De har en rik og variert natur, med gode muligheter for jakt og fiske. Namsen er ei attraktiv lakseelv.

Prestegjeldet betjenes av sokneprest og kapellan. Soknepresten vil få sete i to menighetsråd og ett fellesråd. Prestegjeldet betjenes av sokneprest og kapellan. De har hver sin tjenesteuke, og deler på konfirmantundervisning, gudstjenester og institusjonsandakter.

Om den kirkelige bemanning forøvrig: Overhalla har kirkeverge i 60 % stilling, kontorfullmektig i 30 % stilling, samt kirketjener, klokkere og organister.

På Høylandet har en og samme person kirkeverge- og kirketjenerfunksjon. I tillegg organist og klokker.

Kirkekontoret er i kommunehuset i Overhalla, hvor det er kontorfellesskap med kirkeverge og kontorfullmektig.

Kapellanen er bosatt på Høylandet, hvor det er eget og nytt kontor i kommunehuset. Kirkeverge og kapellan har kontorfellesskap.

Statistikken for 2003 viser flg. for Høylandet sokn: 31 gudstjenester på son- og helligdager, 21 gravferder, 22 dåp og 14 konfirmanter.

Ranem sokn: 27 gudstjenester på son- og helligdager, 27 gravferder, 20 dåp og 24 konfirmanter.

Skage sokn: 21 gudstjenester på son- og helligdager, 13 gravferder, 14 dåp og 26 konfirmanter.

I Overhalla er det en kirke i hvert sokn: Ranem kirke som er en steinkirke fra 1180 og Skage kirke fra 1903. I Høylandet er det tre kirker: Høylandet kirke i kommunesentret,

Kongsmo kirke mot nord og Drageid kirke mot sør-vest.

Prestegjeldet har typiske folkekirkelige menigheter. Høylandet har både barnegospel, søndagsskole og nystartet tensingkor. Skage har søndagsskole, og Ranem har fredagstreff for pensjonistene. Oppmøtet på institusjonsandaktene er bra.

Det er ca 2 km fra presteboligen i Overhalla sentrum til kontoret og butikker, og ca 3 km til barne- og ungdomsskolen. Nærmeste by er Namsos, som også har flyplass. Det er ca 25 km fra kirkekontoret på Ranem til Høylandet sentrum.

Kommunen har fire skoler: noen linjer fra Olav Duun vg. i Namsos, en barne- og ungdomsskole, og to barneskoler. Det er godt samarbeid mellom skolene og kirka. Kommunen har to institusjoner: Skage Bo & Aktivitetssenter og Overhalla sykehjem. Høylandet har et oppvekstsenter på Kongsmo, en barne- og ungdomsskole på Høylandet og en sykeheim.

Foreningslivet er aktivt og variert: pensjonistforening, sang- og musikk, saniteten, idrettsaktiviteter.

Med stillingen følger tjenestebolig med boplikt.

Boligen ligger fint til. Den er fra midten av 1800-tallet, og er i god stand. Boligen har to etasjer, og har ca 320 m². 1. etg. inneholder: stort og nytt kjøkken, 3 romslige stuer, hjemmekontor/bibliotek, vaskerom med dusj, samt toalett. 2. etg. inneholder:

4 soverom, bad, toalett og boder.

Eiendommen har et stabbur, samt dobbel garasje med hobbyrom. Det er fin uteplass, hagen er stor.

Målformen er bokmål. Søkere må opplyse om de behersker begge målformer.

Tilsetting skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder og den som tilsettes må rette seg etter følgende;

- a) endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie,
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenstedistrikt og bosted.
- c) tilsetting vil skje i henhold til bestemmelsene i ny tjenesteordning for menighetsprester

Stillingen plasseres i kode 0930 ltr. 48-60. Pensjonsinnskudd. Skyssgodtgjøring.

Opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Nidaros bispedømmeråd tlf. 73 53 91 00.

Søknad med CV og referanser sendes Nidaros bispedømmeråd, Erkebispegården, 7013 Trondheim innen 25.mai 2004.

Nord-Hålogaland bispedømme

1. gangs utlysning.

Kapellan i Den norske kirke, Nordkapp prestegjeld under Hammerfest prosti i Nord-Hålogaland bispedømme

Nordkapp prestegjeld er ca. 924 km² og omfatter Norges nordligste øy, samt en del av fastlandet på Porsangerhalvøya og Sværholthavøya. Kommunen byr på rike muligheter for friluftsliv både sommer og vinter.

Prestegjeldet utgjør ett sokn og betjenes av sokneprest og kapellan. Folketallet er rundt 3500. Størstedelen av befolkningen i prestegjeldet er konsentrert i Honningsvåg og Storbukt (2600 innbyggere). I tillegg bor det folk i 5 mindre fiskevær: Nordvågen med ca. 450 innbyggere, Kamøyvær med ca. 135 innbyggere, Skarsvåg med ca. 115 innbyggere, Gjesvær med ca. 160 innbyggere og Repvåg med 30 innbyggere.

Hovedkirken er fra 1885, ligger i Honningsvåg og har ca. 200 sitteplasser. I tillegg til hovedkirken er det 3 andre kirker i prestegjeldet: Skarsvåg kirke fra 1961 med ca. 100 sitteplasser, Gjesvær kirke fra 1960 med ca. 80 sitteplasser (renovert i 1998); kirken er privateid og leies av menigheten til gudstjenester og andre kirkelige handlinger og Repvåg kirke fra 1967 med ca. 50 sitteplasser. Både Nordvågen og Kamøyvær sokner til hovedkirken, men begge steder har læstadianske forsamlinger og bedehus der det holdes gudstjenester.

Nordkapp ligger ca. 35 km fra Honningsvåg og er et turistmål med ca. 200.000 besøkende hvert år. Det meste av turistbesøket er konsentrert i perioden mai-september. I Nordkapphallen ligger St. Johannes kapell. Det eies av Nordkapphallen (Rica-konsernet), er økume-

nisk og vigslet til bruk også for Den norske kirke. Det forrettes for tiden 10–15 kirkelige handlinger (vielse/ dåp) der om sommeren.

Nå har Honningsvåg 39 gudstjenester, Gjesvær og Skarsvåg 12, Repvåg og Kamøyvær 6 hver og Nordvågen 4. Hver uke er det gudstjeneste på helsesenteret og andakt på eldresenter.

Prestegjeldet har kirkeverge i hel stilling, kirkegårdsarbeider (80 %), organist (60 %), 2 kontorassistenter i henholdsvis 50 % og 25 % stilling og kirketjenere i Honningsvåg (40 %). I tillegg har de andre kirkene kirketjenere som er lønnet på timebasis. Menighetshuset i Nordkapp ble innviet i 2001. Her har prestene, kirkevergen og kontorsekretærene kontor. Huset har topp moderne IT-utstyr og benytter seg av Labora menighet- og gudstjeneste. I tillegg til menigheten bruker stedets lag og organisasjoner huset.

De læstadianske forsamlingene i Kamøyvær og Nordvågen betjenes med til sammen 10 gudstjenester i året som forrettes etter 1920-liturgien. Det drives en hverdagsskole i menigheten og i samarbeid med Normisjon i Troms og Finnmark arrangeres to barneleirer i året.

Normisjon har bedehus i Honningsvåg. Det norske baptistsamfunn har egen menighet og prest i Nordkapp. Menighetene har gått sammen om å arrangere Alpha-kurs. Det har vært god deltakelse på disse kursene. Prestegjeldet er ellers preget av en solid nordnorsk folkekirkelighet og kirken er godt integrert i lokalsamfunnet.

Det er barne- og ungdomsskoler i Honningsvåg, Skarsvåg og Gjesvær. Nordvågen, Kamøyvær og Storbukt har barneskole. I Honningsvåg er det videregående skole med allmennfaglig linje og flere yrkesfaglige retninger. Det brukes bokmål i kirke og skole. Det er full barnehagedekning i Nordkapp kommune. Stedet har dessuten en meget god kulturskole. Samarbeidet mellom kirken, skoler og barnehager er godt.

I Nordkapp menighet er det ca. 40 konfirmanter hvert år. I Honningsvåg er det konfirmantundervisning gjennom hele vinteren. For konfirmantene i Skarsvåg og Gjesvær har det vært slik at det meste av undervisningen utvikles i løpet av en ukes konfirmantleir. Denne leiren er et samarbeid mellom flere menighe-

ter i Vest-Finnmark og KFUK/KFUM Finnmark krets der konfirmanter fra flere små steder samles til et større fellesskap.

Kapellanboligen er fra 1972, det er en kommunal leilighet i tre etasjer i vertikalt hus. Den er sentralfyrt, med felles fyrkjel for husets to leiligheter. Leiligheten har en grunnflate på 70 kvm. Og en boligflate på 155 kvm. I første etasje er det hjemmekontor, WC, vaskerom, fyrrom, badstue, bod og garasje. I andre etasje er det stue, kjøkken og bod i tilknytning til kjøkkenet. I stuen er det peis. I tredje etasje er det 4 soverom, bad, WC og klesbod. I tillegg er det et stort loft egnet til lagring. Huset har ikke egen hage, men ligger ved kommunalt grøntanlegg med lekeplass. Boligen ligger sentralt i Honningsvåg med kort vei til kirke, skole og barnehage.

Honningsvåg har kortbaneflyplass. Magerøya er knyttet til resten av verden med en undersjøisk tunnel.

Lønn etter stillingskode 0922 kapellan, lønsspenn 41–56. Pensjonsinnskudd. Kjøregodtgjøring. Fyringstillegg. Det gis tilbud om arbeidsveiledning. Virkemiddelordning for Nord-Troms og Finnmark med avskrivning av studiegjeld, skattefordeler, økt barnetrygd og mulighet til tre måneders studiepermisjon hvert tredje år.

Den som tilsettes må beherske begge norske målformer.

Tilsettingen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må

- a) rette seg etter endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie samt
- b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenestedistrikt og bopel.

Se utlysning i Norsk Lysingsblad nr. 84/04 den 13. april 2004.

Nærmer opplysninger om stilling fås ved henvendelse til prosten i Hammerfest prosti, tlf. 78427470, soknepresten i Nordkapp, tlf 78476850 eller til Nord-Hålogaland bispedømmekontor, tlf 77 60 39 60.

Søknaden med vitnemål, attester og referanser må være kommet inn til Nord-Hålogaland bispedømmeråd, Postboks 790, 9258 Tromsø innen søknadsfristen 12. mai 2004.

Nord-Hålogaland bispedømme

Sokneprest i Den norske kirke, Måsøy prestegjeld under Hammerfest prosti i Nord-Hålogaland bispedømme.

Se fullstendig stillingsomtale i Luthersk Kirketidende nr 05/04 den 27. februar 2004. og utlysning i Norsk Lysingsblad nr. 84/04 tirsdag 13.april 2004.

Nærmer opplysninger om stilling fås ved henvendelse til prosten i Hammerfest prosti, tlf. 784 22680. soknepresten i Måsøy tlf 784 24800/ 78423053, eller til Nord-Hålogaland bispedømmekontor, tlf 77 60 39 60.

Søknaden med vitnemål, attester og referanser må være kommet inn til Nord-Hålogaland bispedømmeråd, Postboks 790, 9258 Tromsø innen søknadsfristen 12. mai 2004.

Nord-Hålogaland bispedømme

4. g. utlysning.

Kapellan i Den norske kirke, Berg prestegjeld under Senja prosti i Nord-Hålogaland bispedømme

Se fullstendig stillingsomtale i Luthersk Kirketidende nr 05/04 2004 og utlysningstekst i Norsk Lysingsblad nr. 84/04 den 13. april 2004.

Opplysning om stillingen kan fås ved henvendelse til soknepresten, Ingunn Rinde, ktr. 77858102/pr.77858131, kirkeverge Fred Flakstad ktr 77873060 eller Nord-Hålogaland bispedømmekontor 77603960.

Søknader med vitnemål, attester og referanser må være kommet inn til Nord-Hålogaland bispedømmeråd, Postboks 790, 9258 Tromsø inne søknadsfristen 12. mai 2004.

Nord-Hålogaland bispedømme

Ny utlysning

Sokneprest i Guovdageaidnu / Kautokeino menighet under Indre Finnmark prosti i nord-Hålogaland bispedømme

Vi søker etter en prest med trygg forankring i luthersk kirkeforståelse og teologi, en som vil

vektlegge samisk tradisjon, sjelesorg og forkynnelse og har interesser for flerkultur og flerspråklighet.

Indre Finnmark prosti er prioritert i forbindelse med trosopplæringsprosjektet og der alle prestegjeldene blir involvert.

Guovdageaidnu / Kautokeino prestegjeld omfatter kommunen med samme navn og er om lag 9.700 km². Innbyggertallet er ca. 3.200. Kommunen er to-språklig, og gudstjenester og kirkelige handlinger forrettes normalt på både norsk og samisk.

Menigheten betjenes av sokneprest, kateket, kirketjener, menighetssekretær, organist og kirkeverge. I Masi er det kirketjener og organist. Det er kirketolk ved kirkene i Kautokeino og Masi. Kirketolkene fungerer også som språklig konsulent for soknepresten.

Presteboligen eies av Opplysningsvesenets Fond og er fra 1954. Den er på halvannen etasje med grunnflate 110 m² og har en alminnelig god standard.

Stillingen lønnes etter stillingskode 0930 – sokneprest, lønsspenn 50–60. Pensjonsinnskudd.

Virkemiddelordning for Nord-Troms og Finnmark gjelder, med avskrivning av studielån, skattefordeler, økt barnetrygd og mulighet til 3 måneders studiepermisjon hvert 3. år. I tillegg kommer en ekstra permisjonsuke (ferieuke) som gis alle prester i tjeneste i Nord-Norge.

Arbeidsveiledning tilbys.

Kautokeino prestegjeld ligger innenfor det samiske forvaltningsområdet. Prester uten kunnskap i nordsamisk, er forpliktet til å lære seg språket slik at de kan forrette gudstjenester og kirkelige handlinger på nordsamisk, dvs en fordypning tilsvarende semesteremne. Permisjon med lønn gis til dette formål. Bindingstid/pliktjeneste etter eventuell språkpermisjon vil være det dobbelte av permisjonslengden.

Den norske målformen er bokmål. Søker må opplyse om de kan nytte begge norske målformer og nordsamisk.

Tilsettingen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må a) rette seg etter endringer i lover, tariffavtaler, reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie samt

b) om avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenestedistrikt og bopel. Luthersk kirketidende nr 09/2004 av 30.04.2004.

Nærmere opplysninger om stillingen fås ved henvendelse til Kautokeino menighetskontor tlf 78 48 61 29, eller Nord-Hålogaland bispedømmekontor tlf 77 60 39 60.

Søknader med vitnemål, attester og referanser må være kommet inn til Nord-Hålogaland Bispedømmeråd, Postboks 790, 9258 Tromsø innen søknadsfristen 12..mai 2004.

Nord-Hålogaland bispedømme

i.g. utlysning.

Kapellan i Den norske kirke, Kroken prestegjeld under Tromsø Domprosti i Nord-Hålogaland bispedømme.

Med forbehold om at kapellanen i Kroken prestegjeld under Tromsø Domprosti går over i annen stilling, søker vi etter ny kapellan i Kroken prestegjeld.

Prestegjeldet består av et sogn og ligger på fastlandsiden i Tromsø kommune. Naboprestegjeldet i sør er Tromsøysund. Det er 8 km inn til sentrum av byen.

Kroken prestegjeld ble opprettet i 1979 og har et folketall på ca 8000. Tromsø Kommune har til sammen ca 62000 innbyggere. Befolkningen er konsentrert om boligområdene Kroken, Lunheim og Tomasjord. Nord for drabantbyen Kroken finner vi flere mindre bygger. Befolkningstallet i bydelen er stigende.

Kroken interimkirke i Kroken ungdomsskole er fast innredet som kirkerom med et 4 stemmers orgel og 120 sitteplasser. Her er ukentlige gudstjenester og i høytidene. En gang i måneden er det familiegudstjeneste og det er muligheter for ulike samvær og kirkekaffe. Månedlig er det gudstjeneste på Skittenelv (20 km) og i Oldervik (38 km) skole. Tromsdalen kirke (6 km) lånes til gravferd og konfirmasjon, dels også brudevigslar. Planlagt byggestart for ny soknekirke er september 2004. Denne vil også inneholde lokaler for Døvekirken i Nord.

I prestegjeldet er det en 2 privat og 3 kommunale barnehager, 4 barneskoler og 1 ungdomsskole. Samarbeide mellom skole og barnehage er godt. Målformen er bokmål. den som tilsettes må kunne nytte begge målformene.

Det er rundt 75 konfirmanter og konfirmanttiden er 8 måneder. Årlig er det rundt 100 dåpsbarn, 15 vigslar og 35 begravelser. Kroken sykehjem og omsorgsboliger for senile demente har ca. 120 beboere og betjenes av menighetens prester.

Menigheten driver KFUK-speidere, barnekor, tiltak for førskolebarn m/ hjemmевærende, diakonale tiltak for småbarnsfamilier og for flykninger, eldretreff m.m. Menigheten har utarbeidet egen Dåpsopplæringsplan og diakoniplan.

Menigheten betjenes av sokneprest og kapellan, diakon, administrasjonssekretær (75%), organist (60%), leder for ungdomskafe (drøyt 50%) og flere mindre deltidsstillinger tilknyttet blant annet flere av de diakonale tiltakene. Her er ukentlige stabsmøter.

Kontoret ligger i Kroken forretningssenter med kontor for alle ansatte. Her ligger også ungdomskafeen Treffpunkt med diverse av menighetens virksomheter. Det er lik fordeling av gudstjenester og kirkelige handlinger mellom prestene med hver sin tjenesteuke. Her kreves evne til samarbeide. Det er ønskelig at den som blir tilsatt kan konsentrere seg om konfirmant-arbeid o.a. tiltak for barn og unge. Ledertrening og kontakt med barnehagene er prioriterte oppgaver for kapellanen.

Det stilles kommunal tjenestebolig til disposisjon for kapellanen. Boligen fra 1993 og har en boligflate på 140 m². fordelt på to plan. Den har 3 soverom, kontor, stor stue med åpen kjøkkenløsning. Boligen ligger sentralt til og nært friluftsområde i et rolig villastrok med god utsikt og nær bussholdeplass.

Lønn etter stillingskode 0922 kapellan, lønsspenn 39-54. Pensjonsinnskudd. Fyringstillegg. Det gis tilbud om arbeidsveiledning. En ekstra permisjonsuke (ferieuke) gis alle prester i tjeneste i Nord-Norge.

Tilsetningen skjer på de vilkår som til enhver tid gjelder, og den som tilsettes må

- rette seg etter endringer i lover, tariffavtaler,

reglement m.v. herunder spørsmål vedrørende tjenestebolig og husleie samt

b) avgjørelser som kan influere på tjenestens gjøremål, tjenstedistrikt.

Se utlysning i Norsk Lysingsblad nr 84/04 den 13. april 2004.

Nærmer opplysninger om stilling fås ved henvendelse til Domprosten, tlf. 77 66 25 80,

Kroken prestekontor, tlf 77 75 34 80 eller til Nord-Hålogaland bispedømmekontor, tlf 77 60 39 60.

Søknaden med vitnemål, attester og referanser må være kommet inn til Nord-Hålogaland bispedømmeråd, Postboks 790, 9258 Tromsø innen søknadsfristen 12.mai 2004.

Aktuelt fra Avenir Forlag

Kristin Solli Schøien

EN KURV TIL MIN DATTER

Kr 438,-

Mange kjenner på behovet for meningsfulle markeringer og tradisjoner. Kristin Solli Schøien er kunnskapsrik og entusiastisk og har skrevet en lærerik, vakker og fantasieggende bok om hvordan vi kan leve med i gamle tradisjoner og samtidig skape våre egne. Boken tar utgangspunkt i – og fletter sammen – livsrytmen, årsrytmen og kirkeårets rytme.

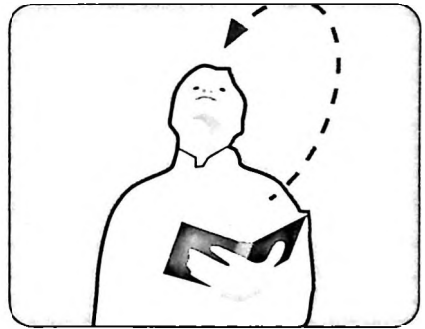
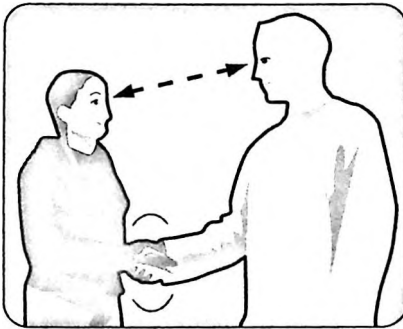
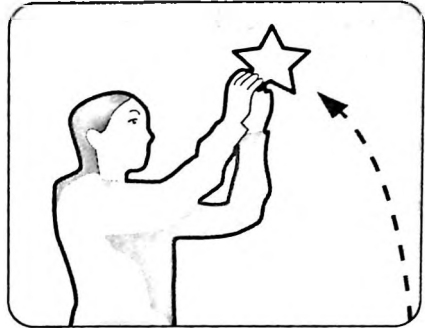
Her er det mye å hente for den som arbeider i kirken! Mye kunnskap om høytider og merkedager, symboler og gamle skikker, poenger til preker og undervisning, ideer til feiring og fester...

Avenir Forlag

Besøk oss på: www.lutherforlag.no

Nyskapende konfirmantbok

fra Luther Forlag

Knut Tveitereid, Hege Fagermoen, Bård E. H. Norheim og Per Arne Dahl

BRUKERVEILEDNING

Kunnskap, erfaring og fellesskap integreres i et helhetlig opplegg, som vil engasjere, utfordre og legge til rette for gode opplevelser.

Utgangspunktet er høytidene dåp, jul, bryllup, begravelse, påske, pinse og konfirmasjon.

En konfirmantbok som også vil være en ressursbok videre i livet!

www.brukerveiledning.no

81779-3 - 4

DET TEOLOGISKE MENIGHETSFÅK.
BIBLIOTEKET

PB 5144 MAJORSTUEN

0807 OSLO

Menighetsfakultetet

Luthersk Kirketidende
MF Ti Lu
2004 Årg. 139 Nr 9

H04000665

UTKOMMER sammenhengende på Luther Forlag og redigeres av rektor
Nordhaug, professor Vidar L. Haanes, sokneprest Jan Otto Myrseth og
instituttprest Berit Okkenhaug. «Fra bokfronten» redigeres av kapellan
Morten Erik Stensberg. e-post: tangenmenighet@sensewave.com

REDAKSJON

Luthersk Kirketidende, Postboks 5144 Majorstua, 0302 Oslo.

Red. sekr.: Cand.theol. Tor Arne Berntsen

Tlf. 917 32 847

e-post: redaksjon.lk@lutherforlag.no

LESERINNLÉGG til Luthersk Kirketidende mottas med takk, og kan
sendes til ovenstående e-post adresse, eller evt. pr. post til redaksjonen.

ABONNEMENT, ADRESSEENDRING O.L.:

Luthersk Kirketidende v/Bjorg Gjelsvik,

Bok & Media AS Grensen 15 0159 OSLO.

Tlf. 22 00 87 70. Fax. 22 00 87 71.

e-post: bjorg.gjelsvik@bokogmedia.no

Pris kr. 490,- pr. år for Norge. Utlandet kr. 550,- pr. år.

Kontonummer: 3000.14.73669

ANNONSEPRISER

Det er muligheter for følgende 6 annonsemøduler i LK:

1. 1/2 kvartside (Høyde 42 mm, bredde 61 mm) kr 375,- +moms
2. Kvartside (Høyde 42 mm, bredde 127 mm) kr. 615,- +moms
3. Halvside (Høyde 177 mm, bredde 61 mm) kr. 1090,- +moms
4. Halvside (Høyde 85 mm, bredde 127 mm) kr. 1090,- +moms
5. 3/4 side (Høyde 130 mm, bredde 127 mm) kr 1700,- +moms
6. Helseide (Høyde 177 mm, bredde 127 mm) kr. 1940,- +moms

ISSN 0332-5431

Kr 198,-

Lena Bergström

Å GI PLESS TIL EN ANNEN

Om åndelighet, forelderrollen og hverdagslivet

Gjenkjennelig, treffsikkert – og ikke uten glimt i øyet – om tidsklemme, utilstrekkelighet, trøtthet og dårlig samvittighet. Men først og fremst en bok som setter oss på sporet av en åndelighet som får plass i livet slik det er.

Luther Forlag

Aktuelt fra Luther Forlag

Besøk oss på: www.lutherforlag.no